

En militariseret nation, eller et inkluderende globalt nyt paradigme

Den 19. januar 2021 (EIRNS) – Det skue der finder sted den 20. januar i nationens hovedstad, når den 46. præsident for USA indsættes for et "publikum" på 26.000 væbnede soldater, stiller nationens og verdens borgere over for et eksistentielt spørgsmål: Vil USA bevare sin suverænitet – som Ben Franklin sagde, "en republik, hvis I kan beholde den" – eller vil briterne endelig være i stand til at realisere deres 245-årige intention om at knuse den oprindelige republik og returnere den "nye verden" til imperiets gamle verden?

Briterne er afhængige af tilskyndelsen til massekaos inden for republikken, svarende til en borgerkrig mellem hyperdemokraterne og de hyperkonservative, der begge definerer frihed og demokrati som at enhver autonom person har den 'demokratiske' ret til at ødelægge samfundet, hvad enten det er anarkistiske oprørere, der plyndrer og brænder byer over hele nationen for at protestere mod "institutionel racisme" eller et angreb på landets kongres-bygning for at protestere mod et stjålet valg. Hvad der historisk er kendt som 'gang-countergang' imperialistiske metoder til at dele og herske, ses for fuld udblæsning i nationen i dag. Mens denne tragiske afledning finder sted, har City of London og Wall Street allerede påbegyndt indførelsen af et nyt fascistisk diktatur, der erstatter en valgt regerings beslutninger om økonomisk politik baseret på samtykke fra de styrede, sådan som forfatningen definerer, med et netværk af centralbankfolk og finansinstitutioner, 'too big to fail', med absolutte beføjelser til helt at omgå regeringen og lede kredit væk fra realøkonomien og over i en ny 'grøn boble'. Alt hvad der kræves er, at den falske præsident bekendtgør den grønne nye plan, 'the Green New Deal', og at bankfolkene simpelthen tager

over.

Det Verdensøkonomiske Forum har planlagt en kæmpe stor konference den 25.-29. januar kaldet "The Davos Agenda" for at udrulle "Initiativet for den store Nulstilling", "The Great Reset Initiative", og for at fejre den grønne finans' overtagelse af den amerikanske økonomi og den vestlige verden, som det er blevet forberedt igennem de sidste årtier af prins Charles, Mark Carney, tidligere nationalbankchef for Bank of England, BlackRocks administrerende direktør, Larry Fink, Michael Bloomberg og deres oligarkiske venner. BlackRock, der styrer næsten 8 billioner \$ af rige folks penge, har allerede påbegyndt processen og beordret energivirksomheder i Sydkorea, Australien, Sydafrika, Filippinerne med flere til at ophøre med at fremstille kulfyrede kraftværker eller gå konkurs ved en pludselig tilbagetrækning af deres investorers egenkapital.

Er dette for at "redde planeten", som de britiske baroner og baronesser insisterer på, som de falske nyhedsmedier fastholder, som Joe Bidens kontrollører insisterer på? Eventyr for de godtroende! Blev vores borgere ikke berøvet skønhed, udsat for Lady Gaga snarere end Marion Anderson, for rockmusik og rap snarere end Beethoven og Schiller, ville de ikke så nemt blive narret af falsk videnskab. De ville heller ikke tolerere, at nogle få teknologivirksomheder, der er underlagt "overvågningsstaten" under NSA og CIA, til bogstavelig talt at erklære sig for 'herrer over information', at de 88 millioner amerikanere, der ønsker at vide hvad præsidenten for USA har at sige, kan rende og hoppe – eller, som Hillary Clinton fortalte Nancy Pelosi i dag, at præsident Trumps "kultiske følgere" burde undersøges af en ny '11. september-kommission'. Blot at diskutere stemmesvindler er nu blevet erklæret *verboten* af Big Brother.

Fascisme – ikke alene i denne politiske censur eller i truslen om en politistat eller i den militariserede nation, som vi ser i Washington i dag. Dette er de sociale strukturer, der kræves for at håndhæve fascisme, som i det væsentlige er fascistisk

økonomi, som i Great Reset, Green Finance.

Nationen og verden vil nu blive udsat for denne nye fascisme. Men den vil snart afsløre sig selv. Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, at ideologi i sidste ende rammer ind i virkeligheden. I det han talte om en kombination af kriser som vi oplever i dag, sagde digteren Percy Shelley: "I sådanne perioder er der en ophobning af evner til at modtage og formidle dybe og lidenskabelige forestillinger om mennesket og naturen". Verden er chokeret over denne udvikling i USA. Det er et øjeblik, hvor sjæle må opløftes med skønhed, håb og mod til at bryde splittelserne, skabe enhed om menneskets kreative ånd, forene de store nationer i verden for visionen om et nyt paradigme, sådan som Lyndon LaRouche præsenterede denne idé og midlerne til at opnå det.

Billede: Joe Biden – Rights: Eric Haynes, CC BY-NC-ND 3.0

Video: En mere perfekt union gennem modsætningernes sammenfald: Martin Luther King og det amerikanske præsidentskab (opdateret 20/1)

De tragiske begivenheder den 6. januar 2021 ved Capitol, Kongres-bygningen, i USA har overskygget de omstændigheder, der gik forud herfor – et langvarigt

sammenbrud af offentlighedens tillid til regeringens institutioner, herunder valgprocessen. Denne mistillid er epidemisk i hele den transatlantiske sektor, og har skabt en strategisk ustabilitet der bekymrer hele verden. Den fortsatte manglende evne til at samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer – nationer der er styret af ideer, som på forskellige måder afviger fra vores egne – for at vende de tåbelige økonomiske betingelser og mislykkede politik, der gjorde Covid-19-truslen til en global pandemi, vil, hvis ikke situationen vendes, snart vælte hver eneste regering i den transatlantiske verden.

Når man står over for en eksistentiel trussel, er det enhver borgers pligt i en fri republik at gøre som Benjamin Franklin og Martin Luther King – at skabe en mere perfekt union.

Denne begivenhed, den 18. januar, finder sted i weekenden, årsdagene, til minde om to fødselsdage. Grundlæggende fader, Benjamin Franklin, den førende videnskabsmand i det attende århundrede og den intellektuelle leder af Den amerikanske Uafhængighedskrig, formanede sin eftertid, at de havde fået “en republik, hvis I kan bevare den”. Præsten Dr. Martin Luther King, Amerikas førende talsmand i det 20. århundrede for opfyldelsen af USA's forfatning gennem ikkevoldelig direkte handling, forsøgte at gøre dette og lykkedes med det.

Nu er det vores tur. Lad os benytte denne dobbelt betydningsfulde lejlighed til at afvise giftig partipolitik til fordel for en afmålt, nøgtern undersøgelse af de alvorlige krænkelser af den nationale tillid, der ikke alene er blevet påstået, men også dokumenteret af dem i vores nation, der ofte ikke har en stemme.

Introduktion:

“Uretfærdighed ét sted er en trussel mod retfærdigheden overalt” – Martin Luther King & dagens krise for det amerikanske præsidentembede

Dennis Speed – Schiller Instituttet, New York, New Jersey

Skønhed frem for vold: Beethoven, Schiller og ideen om det sublime Helga Zepp-LaRouche – grundlægger og formand for Schiller Instituttet

Kærlighed besejrer had: En Schiller Institut-konference i 1995 om kreativ, Ikke-voldelig direkte handling (videoudrag med borgerrettighedslederne pastor James Bevel og pastor Wade Watts)

Dialog: “Du har ikke omvendt en mand, bare fordi du har lukket munden på ham” – Den dybere betydning af det digitale oligarkis undertrykkelse af tanker Medlemmer af Schiller Instituttets Internationale undersøgelseskommission om sandfærdighed i forbindelse med valg

Panel debat:

“Sandhed og forsoning: For et borgerudvalg om sandfærdige valg”

Deltagerne vil diskutere de sidste to årtiers utilfredshed med og dysfunktion i den amerikanske valgproces, der kulminerede i krisen i 2020.

Spørgsmålet fra Dr. Martin Luther King, Jr.: “Hvor går vi hen herfra: Kaos eller samfund”? er diskussionens udgangspunkt.

Spørgerunde

Hvornår:

18. januar 2021

Ude og hjemme: Den eneste gennemførlige strategi for undgåelse af krig er hurtig økonomisk udvikling

Den 14. januar (EIRNS) – Pave Paul VI havde ret, da han i sin rundskrivelse 'Populorum Progressio' fra 1967 skrev: "Udvikling er det nye navn for fred".

Den systemiske sammenbrudskrise i hele det transatlantiske økonomiske system, som Lyndon LaRouche advarede om helt tilbage i 1971, er nu i fuld gang og bringer USA og verden til randen af fascistiske politikker, både økonomisk og politisk, nøjagtig som LaRouche forudså ville ske, hvis hans politik for global økonomisk udvikling ikke blev vedtaget.

I Europa er den vanvittige politik, styret fra London, for afvikling af atomkraft og kuldioxid nået til det punkt, hvor den truer eksistensen af hele kontinentets elnet. Hvis Tyskland får lov til at fortsætte, vil det i år nedlægge tre af sine sidste seks atomkraftværker og reducere landets elforsyning med chokerende 6-7%, uden anden grund end forsætlig afindustrialisering og malthusiansk affolkning.

I Kina er USA's afgående udenrigsminister, Mike Pompeo, kommet inden for en millimeter til at anerkende Taiwan som en suveræn nation, hvilket forsætligt ville overskride Kinas røde linje og sandsynligvis udløse en åben militær reaktion.

I Rusland tikker uret ned til 5. februar 2021, hvor den nye START-traktat mellem USA og Rusland udløber, hvilket ville efterlade verden med, siger og skriver, nul

våbenkontrolaftaler mellem de to supermagter, på et tidspunkt med skarpe og voksende spændinger.

Og i USA har angrebet på 'Capitol' den 6. januar – en moderne orkestreret provokation i stil med 'Rigsdagsbranden' – åbnet sluseportene for at rive præsidentskabet som institutionen og forfatningen i stykker, i særdeleshed ytringsfriheden, og tilskyndelse til jakobinsk vold (både venstre- og højreorienteret), hvilken er beregnet på at nedbryde nationen – det britiske imperiums mangeårige feberagtige drøm. Rapporterne om planlagt vold på indsættelsesdagen den 20. januar, både i Washington, D.C. og i mange delstats-hovedstæder over hele landet, truer med at optrappe krisen til et helt nyt niveau.

Præsident Trumps gentagne fordømmelse af angrebet på Capitol, hvor han distancerer sig selv og hans bevægelse fra "den pøbelagtige vold" og siger, at "jeg opfordrer til at der ikke må være nogen vold", er prisværdigt – men det er på ingen måde tilstrækkeligt til at besejre den globale strategi fra det britiske imperium, City of London og Wall Street.

"Det er meget tydeligt, at USA befinder sig i en dyb, dyb polarisering", sagde Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, i sin ugentlige webcast den 13. januar. "Nogle mennesker taler endda om faren for en borgerkrig. Jeg vil ikke forudsige det ene eller det andet, men det står meget klart, at hvis ikke man finder en måde at overvinde denne nuværende ekstreme polarisering, kan man ikke gå ind til det og sige: 'Vi vil bekæmpe dette til døden.' Dette kan kun føre til en fuldstændig tragedie eller føre til en situation som i Weimar-Tyskland, hvor nationalsocialisterne og bolsjevikkerne kæmpede frem og tilbage i slutfasen; og vi ved hvordan dette sluttede".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Hvad jeg mener der må gøres, er en helt anden tilgang. Det er idéen om 'modsatningernes sammenfald', der blev udviklet af Nicholas Cusanus;

forestillingen om at det menneskelige sind kan definere et niveau for løsninger, der ligger på et højere plan end der, hvor konflikten opstod. Hvad det konkret betyder i en situation som denne er, at folk fra alle sektorer af det politiske spektrum skulle arbejde sammen for at løse de virkelige problemer, som hungersnød, som pandemi, og derved give unge mennesker et perspektiv”.

Zepp-LaRouche henviste derefter til den tænkning og organiserende tilgang fra ledere som Mahatma Gandhi og Martin Luther King, som personligt blev stærkt inspireret af Gandhi: ”Jeg tror, at en sådan fornuftens stemme, som eksempelvis Martin Luther King, hvis fødselsdag vi fejrer om få dage, bør introduceres i den stærkt polariserede amerikanske situation. Jeg tror, at vi er nødt til at introducere et sådan element af samarbejde om at løse problemer og genopbygge USA. Vi er virkelig nødt til at give et perspektiv til de ganske almindelige mennesker, der har mistet håbet om den amerikanske drøm, hvis de nogensinde har haft det. Og jeg tror, at det kun kan gøres ved at bevæge relationer mellem nationer til et helt andet paradigme... Verden har desperat behov for et nyt paradigme, et ‘New Bretton Woods-system, som min afdøde mand havde udarbejdet i mange årtier. Og jeg tror, det er denne tænkning af Mahatma Gandhi, Martin Luther King, og Lyndon LaRouche, som nu er nødvendig”.

Hun konkluderede: ”Jeg synes, at dette er et meget alvorligt øjeblik i amerikansk historie, det er et alvorligt øjeblik for hele verden. Men jeg tror, at der er nok af kræfter med god vilje rundt om i verden til, at vi forhåbentlig kan sætte en alliance og et partnerskab sammen for at redde civilisationen, for det er hvad der i virkeligheden står på spil”.

**Vi sidder på en krudttønde:
Det drejer sig ikke bare om
valgsvindel.**

**Schiller Instituttets
internationale webcast med
Helga Zepp- LaRouche den 13.
januar 2021**

I sin ugentlige dialog kiggede Helga Zepp-LaRouche på begivenhederne den 6. januar (angrebet på kongresbygningen in USA) ovenfra og ned og gav seerne et strategisk overblik, der aldrig vil komme frem i de almindelige medier eller fra de såkaldte eksperter. Hun kritiserede skånselsløst påstanden om, at begivenhederne den dag var resultatet af, at Trump slap en "fascistisk pøbel" løs, og sagde i stedet at det var en "Rigsdagsbrand", et påskud for et fascistisk kup for at påtvinge den "store nulstilling" (centralbankernes Great Reset). Udover at tjene som en begrundelse for sociale mediers/internet-giganternes censur af præsidenten og hans tilhængere, blev Kongressens efterforskning om valgsvindel lukket ned, og der er et pres for at kriminalisere enhver, der taler imod den kommende Biden-administrations hensigter.

I mellemtiden har de optrapninger, der blev bekendtgjort af udenrigsminister Pompeo, til formål at øge faren for krig, som involverer fire brandpunkter, Yemen, Cuba, Iran og Taiwan, der låser Vesten i geopolitiske konfrontationer. Verden sidder på en krudttønde og står over for et accelererende finansielt sammenbrud, som kun kan vendes ved kreativ tænkning, der anskuer det fra et højere niveau, hvorfra de nuværende kriser er blevet skabt. Dette er metoden bag oprettelsen af Komitéen

for modsætningernes Sammenfald, som hun startede med en forpligtelse til at skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Engelsk Afskrift:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly dialogue with Helga Zepp-LaRouche. Today is January 13, 2021. We're coming off a stream of extremely eventful and tense and turbulent weeks. Today, a bill of impeachment will be introduced in the House of Representatives against Donald Trump, when they failed to get Pence to go with the 25th Amendment. This is really unprecedented, what they're doing at the end of a presidential term, isn't it Helga?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. It is something quite unbelievable what is happening, and I think we should look at both the events as they were unfolding and then try to get a view from above, so to speak. Because, what happened on Jan. 6 is in my view not what meets the eye. The way this has been portrayed around the world is that this was a fascist mob which stormed the Capitol, and this was all instigated by Trump who refused to admit that he lost the election, and that he keeps saying there was vote fraud.

Now, this is not what happened. What happened was, and we investigated that in detail with a whole bunch of international legal experts, with lawmakers from different countries, and there is no question that there was massive irregularity [in the vote]. That was not allowed to be investigated; the media always said that Trump would not have produced a single shred of evidence. But there are so many witnesses, hundreds, if not thousands of eyewitnesses, who reported that they saw unbelievable things happening in these six swing states, and Jan. 6 was the day when all of this was supposed to be presented before the joint session of Congress, and that would have probably have been the only chance to shed some light on what happened.

Now, Trump had organized his supporters, and he did say something wild will happen, Jan. 6 is the big day; but he did not they should commit violence, and when he made the speech before the White House, I listened to it, and I did not think that it really had a vision. I thought he sounded bitter, he just repeated the many incidents where he is convinced that it was vote fraud. And then he said, why don't we walk down Pennsylvania Avenue, which is the route to the Capitol. He did say all of this. But then, what happened with the event on—before people started to gather before the Capitol, and then there was the breach, I think there is now many, many questions which have to be answered: Why was there no adequate security? There were ample indications that it would be a big demonstration, that it could have violent elements in it. Normally, when you have such events, all or most of the major government buildings in Washington are closed, museums are closed—nothing of this happened.

And it is now very clear that there were, from eyewitness reports, from video, handi/smart phone videos and others, that there were some provocateurs, some instigators, who then caused this breach and unbelievable event in the Capitol, which was absolutely horrible. And the whole world correctly said this is something happening in the United States, what normally only happened in banana republics or countries which were the target of color revolution, by a certain apparatus which we have identified many times in the past.

So I think the most likely thing which has happened is that this was another September 11th, another Reichstagsbrand [Reichstag Fire]. In other words, when something happens, where this is just the pretext to implement something else. And what is the something else? Namely, it became very clear immediately afterwards, that the giant tech firm from Silicon Valley started to continue the censorship of Trump and all his Trump supporters, or many of them, what had already started after the election: when Trump would give a press conference,

the executives of the big TV stations would blend in, sort of overrule the press conference, and say "this is fake news, don't believe what he is saying." It was already incredible. But then, this was a step beyond. They started to kick him out of Twitter, Facebook, and even now there were incidents where the sound was turned off when he gave a press conference.

Now, many people were confused, and reacted—because they have some dislike of Trump, so there were many people who said "oh, this is very good, this person should finally be shut off." But there were a few people—not enough, but some few important people who recognized what this is. Most outstanding the President of Mexico López Obrador, who immediately in a press conference said, this is an absolute, unprecedented effort to implement mind-control censorship; he talked about the "Holy Inquisition," he said this is very dangerous, we must think about an alternative. Also extremely important, Edward Snowden, who after all was the first whistleblower to really show what this apparatus is all about, the global surveillance which they have produced, he also warned and said, this is a very dangerous precedent. And then even some Europeans woke up, like Chancellor Merkel said this is absolutely not acceptable, and even better, the French Finance Minister Bruno Le Maire said, this is a "digital oligarchy," and this must be absolutely condemned.

So what is at stake here? What is at stake is that they want to suppress not only that vote fraud can be investigated, and there is no question that there were incredible irregularities and all the media—normally if you would say there is a charge, a violation of the election in Hungary or in Italy or some other country, there would be immediately an outcry and say, "OK, we have to have investigative journalists, they have to go and find out." I have not seen one incident of a so-called mainstream journalist from the trans-Atlantic world who would have reacted that way. There was nobody who said, "I'm going to interview the senators from Georgia, the state

representatives from Pennsylvania”—I have seen nothing of that! There was a unisono, lockstep reaction by the mainstream media that this is completely outrageous; and now, the social media are all basically banning anybody who uses the term “vote fraud” or “stop the steal,” or any of the other words which they want to suppress.

Now, this is really incredible! And I think that the underlying reasons must be investigated and people have to wake up, because this is the effort to not only silence Trump with the impeachment proceedings, to prevent him from running again as a presidential candidate in 2024, to outlaw his entire movement, which after all was 75 million Americans who voted for him, and I think all of this is increasing the danger of violence, it makes people more angry.

And if you then look at the enormous amount of disinformation and craziness which is being fueled, you know, people who still say to the present day, that Trump has everything under control, that he will deploy the National Guard and arrest Pelosi and Biden, this all is steered to make people completely crazy. Nothing of this sort will happen. Trump repeatedly said after the storm on the Capitol, that he is condemning the violence, that he is calling for healing, for peace. So there is an enormous amount of orchestration in this whole affair. But people should really wake up and understand that this is not what people think, or what people are supposed to think, but something quite different and extraordinary is going on here.

SCHLANGER: Well, you mentioned the similarity to what we’ve seen over and over, to U.S.-inspired and British-inspired regime change in other countries. Clearly you can’t separate what happened on Jan. 6 from the four-year campaign of vilification and slander against Trump, the fabrication of the Russiagate story. But I think also, as you just mentioned, it’s a pretext to criminalize anyone who would oppose the agenda of the trans-Atlantic establishment, and I think that’s

really what this is all about. And you mentioned earlier the Great Reset, that's what they're trying to do, is to silence anyone, aren't they?

ZEPP-LAROUICHE: Well, also now, the big banks and big corporations are cutting off the Republicans who voted to have this debate in the Congress—I think these were 130 or 170 congressmen—cutting them off from all funding. And there is a motion, also by they Democrats that they should be prevented from politics based on the 14th Amendment. Now, the 14th Amendment was introduced in the context of the Civil War against leaders of the Confederacy, that they would not be allowed to become Congressmen. Obviously, this is incredible. The Congressmen who dared to demand an investigation of the vote fraud, are being put on the same level as the insurrectionists of the Confederacy! This is unbelievable! And it just shows you how absolutely wrong this whole question is.

Now, you mentioned the Great Reset: I think that the same banks and the same big corporations, especially including Silicon Valley, Wall Street, but also the City of London, what these people are aware of is that their system is completely bankrupt, and they're now preparing for what they call the "Great Reset": This is supposed to be featured big time with a virtual seminar starting on Jan. 25-29, and it's supposed reorganize the entire financing so that only Green projects will be allowed to be financed, and that's already started to happen with the major banks.

What people don't know, they think, this has to do with CO₂ emission or climate—it's nothing of this sort. If you put the entire financing on the basis of Green technology, of decarbonization of the economy, this is the old scheme of the neo-Malthusian oligarchy, the combination of the finance sector and the Green ideologues. This is something we have been identifying and warning against since the beginning of the 1970s, at least, because this was when the Club of Rome came out with their fraudulent thesis for the first time, that

there are limits to growth, that there are only limited resources, and that the world has developed up to that point, the beginning of the '70s, and now these resources are being exhausted, and therefore you have to asymptotically somehow stop industrial investment, because we are in a closed system.

So this has been the origin of the Green movement. The Green movement was the result of this propaganda of the Club of Rome. It started to panic generations after generations of especially young people. This propaganda was spread with an enormous amount of money by British Petroleum which distributed free games into the schools so that students would learn to think this way. And the whole, entire Green movement was really groomed and it was changed—at one time, it was the acid rain, then it was the ozone hole, so they changed their focus and now it's naturally the climate change; climate change does happen, but the science of climate change has been discussed by many scientists from many countries. Thousands of scientists have made the argument that climate change is the result of galactic changes, and it's been going on for millions of years, with changes from warm periods, ice ages, and that the anthropogenic component of climate change is negligible.

So obviously, if there's climate change, you have to make adjustments, where you do have some real problems, you do have to make changes, sometimes evacuate the people if the sea level is increasing; but these are things which have nothing to do with the kind of fascist scheme which is being implemented right now. People have to think this through: Because what we are really looking at is a new fascism. A new fascism, where all financing and all economic activity would be controlled in the interest of big finance, big tech, Silicon Valley: And the result would be a massive depopulation, because you cannot maintain the presently existing number of people living on the planet, with the kind of low energy flux-density that the Green policies prescribe.

So this is the danger of fascism. And if they go for that kind of censorship, this is a prescription for disaster, because it will go against the interests of survival of so many people, that I only can say we need a completely different policy, and it may still be time to change it.

SCHLANGER: One other aspect of the drive for fascism and a dictatorship is the proliferation of new wars. And unfortunately, we see that even though President Trump is still trying to get troops out of Iraq and Afghanistan and he campaigned to do that, his Secretary of State Pompeo is travelling around the world pushing new wars, targetting Yemen, Cuban, Iran, Taiwan, even North Korea. This is really one of the dangers people are not facing right now.

ZEPP-LAROUCHE: No, I think Pompeo is really trying to almost create a scorched earth behind him. He just accused Iran of protecting al-Qaeda, which is Iran has completely denied, and we know what General Flynn said about who is backing al-Qaeda—that was his whole argument against Obama in 2012, namely the United States, itself. Well, then, what Pompeo did by putting the Houthis in Yemen on a terrorist list is an absolute crime! This means that the aid to a country which is already starving in the biggest famine, will be decreased, and it will cause the deaths of many millions of people: I think this is a human rights violation of the most unbelievable dimensions, and it should call all the other governments to action, to increase food aid to Yemen on a short-term emergency basis.

Then to put Cuba on the terrorist list, when Cuba is one of the countries that have been going out of their way to help other countries in the COVID crisis, by sending medical teams to Africa and other places, Latin America. And naturally, the biggest danger, maybe even his decision to basically declare Taiwan to be an ordinary country, and in that way violating the One China policy of China, to which the China has reacted extremely harshly. They said they, under no circumstances,

will tolerate this, that we may be looking at the ten most dangerous days in the history of U.S.-China relations; they said this two days ago, so we are talking about eight days now. They also said that they will absolutely react with all means necessary, including the possibility of military reaction, if there would be such a provocation.

So we are sitting in the last days of the Trump Administration on a complete powder keg. And that is not the doing of Trump, that is the doing of the apparatus which is really behind Russiagate, and which is the establishment which goes above parties and it's not limited to either the Republicans or the Democrats. But it is the British Empire, with its dependencies in Silicon Valley, in Wall Street, naturally the City of London itself. So people better wake up that this is something absolutely unprecedented, or going beyond the precedence of the Reichstag's Fire and even beyond September 11th, in its potential strategic implications.

SCHLANGER: While Pompeo is pushing for confrontation with China, the idea of containment or encirclement, new sanctions against China, the Chinese are continuing to move in a very interesting direction in Africa, working with African countries; and also you had Xi Jinping with a very significant perspective on China's domestic economy, none of which is really being reported in the United States. Instead, we're getting an anti-China landslide coming from the same people behind Russiagate.

What is the policy of China, really, Helga?

ZEPP-LAROCHE: Well, we don't know yet what Biden's policy on China will be, but if you read an article he wrote in Foreign Affairs in March/April, it does not forebode too good. Because he said, now it's time to "get tough with China." I mean, what we have seen in the last years was a total deterioration in the relationship between the United States and China, and if he thinks that that is not "tough" enough, that does not sound

good. And he repeats in this article, the same untrue assertion that China is trying to take over the world, and the typical lines we know already—this is not what is happening. [“Why America Must Lead Again: Rescuing U.S. Foreign Policy after Trump” <https://www.foreignaffairs.com/articles/united-states/2020-01-23/why-america-must-lead-again>]

Wang Yi, the Chinese foreign minister, was just on a five country trip in Africa, and basically in many speeches, but also through their actions, said that China is committed to help Africa to leapfrog to modern technologies and modern industrial development.

Now, I do not know of anybody in the West saying that—nobody in Europe, not in the United States, but China is doing things, and all the Africans I have every talked with are extremely grateful and happy, and say, we do not want Sunday sermons about human rights and democracy. We want to have real industrial help to get out of our problems. So I think this is quite different from what people think. The Chinese also published a on Jan. 10 a new White Paper on their relationship to the developing sector, where they reiterate the commitment to help these countries to overcome their underdevelopment. And I think this is extremely important; it has nothing to do with taking over the world. It has everything to do with the fact that these countries are in a horrible crisis, faced with a pandemic, with famine of “biblical dimensions,” and it’s the only way how you can overcome that. And people should cooperate with China on that, rather than having this horrible view. [“China’s International Development Cooperation in the New Era,” http://english.www.gov.cn/archive/whitepaper/202101/10/content_WS5ffa6bbbc6d0f72576943922.html]

And the speech Xi Jinping gave before the Party school, was also very interesting, because he said that has obviously everything to do with the anti-China campaign: He said that

China will concentrate on building up the domestic economy, the increase of consumption, the increase in living standards of the Chinese people, to increase the focus of innovation on science and technology as the motor to improve the productivity of the economy. So if you look at these different aspects of Chinese policy, it would be in the fundamental interest of the United States to say, let's stop this anti-China campaign and cooperate!

I mean, the problems of the world are so many, that if the largest countries of this planet are not cooperating to solve them, I mean, that is the test of our morality, it is the test of our human identity as a creative species, and we are not somehow pigs that fight for the best place at the trough; but we are a species of creative reason, and if we sponsor and encourage the creativity of the other, the other human being, the other nation, it comes back a zillion times to us and it makes our own life and perspective better. So we have to change the thinking about these questions in a fundamental way.

SCHLANGER: One of the ironies about this is the people who are accusing China of preparing to take over the world, are the same people who are setting up this global bankers' dictatorship, called the Great Reset. And the ones who are accusing China of loading up Africa on debt, are precisely the ones who have been doing that for the last 50, 60 years.

Helga, when you talk about a "new method," you've created a committee, in cooperation with a number of other people, the Committee of the Coincidence of Opposites, that actually is oriented around this method you were just discussing. How is this organizing process going?

ZEPP-LAROUCHE: It is going very well. We are now in the process of applying that method to both try to get young people involved in being productive in the health sector in the United States; there are many medical associations that

are very interested in this approach. We are trying to get actual food shipments into Africa, medical shipments, talking to countries in Africa who are extremely in need for such an approach.

But I want to say something about it more from the standpoint of method: It's very clear that the United States is in a deep, deep polarization. Some people even talk about the danger of a civil war. I'm not going to predict one thing or the other, but it's very clear that if you don't find a way to overcome this present extreme polarization, you cannot go into this and say, "we are going to fight this to the death,"—this can only lead to an absolute tragedy or lead to a situation like Weimar Germany, where in the end-phase between the National Socialists and the Bolsheviks you had the fight going back and forth, and we know how that ended.

What I think needs to be done is a completely different approach. It is the approach of the "coincidence of opposites," an idea which was developed by Nicolaus of Cusa, the idea that the human mind can define a level of solution which is on a higher plateau than that where the conflict arose. What that means concretely, in a situation like that, that people from a sectors of the political spectrum should work together to address the real problems, like the famine, like the pandemic, like giving a perspective to the young people, and that is, in a certain sense a method which was emphatically used by Mahatma Gandhi. And those people say "Oh, Mahatma Gandhi..."—well, he defeated the British Empire and nobody can deny that; and it's also an established fact that the work and life's work of Mahatma Gandhi inspired Martin Luther King. He even travelled for five weeks to India, and met with the family of Gandhi, and the whole civil rights movement in the United States was based exactly on this approach.

And I think such a voice of reason right now, that which Martin Luther King whose birthday we celebrate in two days,

and then the holiday is on Monday [Jan. 18], that is something to reflect upon. When we worked very closely with many civil rights leaders in the past, Amelia Boynton Robinson, with Rev. James Bevel, who was the assistant of King, and many, many others. And I think we need to introduce that kind of an element of working together on solving the problems, rebuilding the United States. I mean, we have to really give a perspective to the ordinary people who have fallen out of the American Dream, if they were ever in it, and I think that that can only be done by moving the relations among nations to completely different paradigm.

I mean, you have to make up your mind: Do you want to have war with Russia and China, and blow up the whole world in a nuclear war, leading to a complete annihilation of the human species? Or do you want to have an approach of a new paradigm, solving problems together? And I think that that difference, either you go for an all-out war, all-out confrontation is the same methodologically if you apply it in the United States or if you apply in the realm of the strategic situation.

So I think we need to have a different approach, and say, the world needs urgently a new paradigm, a New Bretton Woods system as my late husband had developed for many decades; and I think it is that thinking of Mahatma Gandhi, of Martin Luther King, of Lyndon LaRouche, which is now needed, and not some hoola-hoola, let's go to war.

I think this is a very serious moment in American history, it's a grave moment for the whole world. But I think there are enough forces of good will around the world that we can hopefully put an alliance and a partnership together to save civilization, because that's what's really at stake.

SCHLANGER: Well, we have some events coming up this weekend: The Schiller Institute and The LaRouche Organization. You can check out the website of the Schiller Institute and The LaRouche Organization for details. And Helga, I want to thank

you for joining us today. These are momentous times, and we really do need to elevate our thinking and not just fall into the traps that are being set. So, see you next week!

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

Hvis præsidenten bringes til tavshed: Hvornår går IT-baronerne efter dig?

11. januar (EIRNS) – Umiddelbart har flere fremtrædende personer i det politiske liv og journalistik den 7-8. Januar, under ledelse af Edward Snowden, Mexicos præsident Andrés Manuel López Obrador og Michael Gorbatsjov, angrebet forsøget på total censur af præsident Donald Trump, fra IT-milliardærerne i Silicon Valley, der, til at begynde med, prøver at påtvinge total kontrol over den politiske diskussion i USA.

I dag “torpederede” (i Reuters-beskrivelse) den tyske kansler Angela Merkel Facebooks og Twitters censur af Trump. “Retten til meningsfrihed er af grundlæggende betydning”, sagde Steffen Seibert, Merkels cheftalsmand, mandag til reportere i Berlin ifølge Reuters”. I betragtning heraf anser kansleren det for problematisk, at præsidentens konti er blevet permanent suspenderet”. Det første forfatningstillæg (retten til ytrings-, religions- og pressefrihed –red.) “kan gradbøjes”, udtalte Merkels talsmand, “men inden for loven og de rammer, der er defineret af lovgivningsmagten – ikke i henhold til en virksomheds beslutning”. Bruno Le Maire, den franske økonomiminister, kaldte “det digitale oligarki” en trussel mod demokratiet; den franske udenrigsminister, Clément

Beaune, udtrykte "chok" over Facebooks og Twitters overgreb og sagde: "Dette skal besluttet af borgerne, ikke af en administrerende direktør".

Den britiske liberale avis, Guardian, udviste betydelig hånlighed i omtalen af den australske fungerende premierminister Michael McCormacks erklæring, der fordømte censureringen af Trump – men det var Snowdens advarsel: De der tror, at de kan lide at se Trump tavs, vil indse, at dette er et "vendepunkt", og at hvis IT-giganterne kan bringe en amerikansk præsident til tavshed, vil de forsøge at bruge den magt til at lukke munden på enhver. Milliardær Mark Zuckerbergs Facebook pegede i den retning i dag i en erklæring, der antyder, at ingen yderligere diskussion af valget den 3. november er tilladt for nogen som helst – ikke alene for Donald Trump. "Vi fjerner nu indhold, der indeholder sætningen "Stop the steal" fra Facebook og Instagram under vores koordinerede skadespolitik. Vi fjernede den oprindelige 'Stop the Steal'-gruppe i november og er fortsat med at fjerne sider, grupper og begivenheder, der overtræder nogen af vores politikker".

Undersøgende journalist Glenn Greenwald, der hjalp Snowden med at løfte sløret for overvågningsstaten, gjorde det samme i en række tweets i dag: "Tekniske monopoler – FB, Google, Apple, Amazon – har mere koncentreret rigdom og magt end nogen anden i historien. De har brugt brutal kraft tre gange på 3 måneder til at manipulere amerikansk politik: censurere NY Post, forbyde Trump, ødelægge Parler. Og de liberale bakker op på overvældende vis". Senest erklærede han: "Disse Silicon Valley-monopoler er alvorlige trusler mod politisk frihed og økonomisk velfærd". Og forud for rækken af tweets: "Autoritære personer tror aldrig på, at de er autoritære, uanset hvor meget censur, overvågning, chauvinisme og fængsling de forlanger. De fortæller sig selv, at deres fjender er så enestående onde og farlige – terrorister – at alt, hvad der gøres for at bekæmpe dem, er ædelt".

Denne indskrænkning af ytringsfriheden er nu rettet mod Trump og hans mest højlydte og aktive tilhængere. Som Ed Snowden bemærkede – som et ekko af Martin Niemöller om nazisterne – kunne man sige: “Jeg er ingen aktiv Trump-tilhænger, det er OK med mig.” Er det til støtte for Biden? Det var Joe Biden, der ifølge sit eget praleri skrev ‘Patriot Act i 1994’ og ‘Omnibus Counterterrorism Act fra 1995’. Den blev ikke vedtaget, men i 2002, da justitsminister John Ashcroft selv skrev Patriot Act’, ringede han til Biden, fortæller Caitlin Johnstone og fortsætter: “Jeg introducerer dit lovforslag fra 1994”.

Så hvis overvågningsstaten er blevet den forfatningsstridige virkelighed siden 11. september – herunder at skabe et uheldigt partnerskab mellem det militære efterretningskompleks og IT-milliardærerne i Silicon Valley – havde Joe Biden allerede planlagt den fremtid for Amerika efter Oklahoma City-bombningen i 1995.

Og nu modsætter Biden sig enhver ændring af paragraf 230 i den føderale ytringslov, Federal Communications Act, der giver disse IT-giganter mulighed for at give sig ud som “neutrale platforme” og samtidig giver dem magten til hidtil uset censur. Ekspertter indser pludselig, hvad Trump mente med hensyn til paragraf 230. Dekanen for Fletcher School under Tufts University, Bhaskar Chakravorti, sagde for eksempel den 10. januar: “Den 6. jan. burde forme fremtiden for teknologien, som vi kender den. Den eneste måde, hvorpå sociale medier ikke fortsat skal blive våben for at underminere demokratiet, er ved at genoverveje dette kritiske afsnit [paragraf 230], der gav anledning til internettet, som det er i dag, og som er roden til megen af dets ondskab”.

Senator Elizabeth Warren har tilsyneladende glemt, at hun under præsidentkampagnen lovede en antitrustlov for at bryde de digitale oligarkers virksomheder op – “Glass-Steagall for tech.” De skal brydes op. Præsidenten må ikke blive bragt til tavshed. Det amerikanske forfatningsmæssige selvstyre står på spil.

Billede. Jack Dorsey, CEO hos Twitter. Credits: JD Lasica from Pleasanton, CA, US, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons

Stormen på den amerikanske kongresbygning: Farverevolution eller 11. september?

Af Helga Zepp-LaRouche

9. januar 2020 (Neue Solidarität) – Videoreportagen af flere hundrede demonstranternes indtrængen i kongresbygningen i Washington den 6. januar viser foruroligende scener. Under den direkte udsendelse fra mødet i Kongressen, som handlede om at bekræfte Valgmandskollegiets beslutning om at vælge den næste præsident, så man hvordan kameraføringen skiftede fra mødet til bygningens indgang, til en gruppe af indtrængende, der kom ind relativt let og uden at blive blokeret af de tilstedeværende politibetjente. De havde ubegribeligt to timer til at rode gennem kongresmedlemmernes kontorer uden indgriben fra sikkerhedsstyrkernes side. I alt mistede fem personer livet i forbindelse med hændelserne.

Den kommende nye flertalsleder i Senatet, New Yorks senator Chuck Schumer, hvis tætte forbindelser til efterretningstjenesterne er legendarisk (og som bekendt advarede Trump på MSNBC om, at efterretningstjenesterne har "mange måder at slå tilbage", hvis de blev trodsede), talte straks om en "vanhelligelse af demokratiets tempel" og karakteriserede hændelserne, som et oprør mod USA, som

præsidenten havde opildnet til. Præsidenten burde ikke tillades én dag længere i embedet og må straks fjernes af vicepræsidenten og kabinettet på grundlag af den 25.

forfatningsændring, og i tilfældet af at de nægter, må Kongressen mødes for at indlede en rigsretssag. Et kor af pro-atlantiske politikere og medierepræsentanter istemte uden tøven denne vurdering, forstærket af et andet kor af demokrater, som formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, Ben Rhodes (tidligere rådgiver til Obama), Michael McFaul (forhenværende amerikansk ambassadør i Moskva), der straks beskyldte Putin for at være ansvarlig for begivenhederne. Hændelserne er absolut uhyrlige, de potentielle konsekvenser kunne blive afgørende for spørgsmålet om krig eller fred.

Med alt hysteri og spænding er det presserende at stille spørgsmålet om cui bono [hvem gavner det?]: Hvad blev der opnået ved optøjerne i kongresbygningen?

Først og fremmest blev den første, og indtil da eneste, chance for, at de to kamre i Kongressen, det amerikanske folk og verdens offentlighed kunne få omfattende oplysninger om de mangfoldige uregelmæssigheder og manipulationer ved præsidentvalget den 3. november i mindste seks "swingstater" ødelagt. Der er mere end 1.000 øjenvidner til valgsvindelen, og det har været genstand for høringer i de respektive delstatslovgivende forsamlinger, hvilket dog ikke forhindrer det politiske etablissement og de internationale medier i at gentage til hudløshed, at der i modsætning til Trumps påstande ikke er de mindste beviser for denne valgsvindel.

Relativ kort tid efter starten på debatten i Kongressens to kamre, hvor resultaterne og indsigelser vedrørende valget i staterne skulle drøftes i alfabetisk orden – nemlig i diskussionen om resultaterne i Arizona – brød oprørerne igennem barriererne og begyndte deres felttog gennem Kongressens kontorer og sale. Mødet blev afbrudt, regeringsrepræsentanter og kongresmedlemmer blev bragt i

sikkerhed, og da mødet fortsatte få timer senere, kom der ikke den tilsigtede debat om valgets uregelmæssigheder. [Der blev kun en kort debat om resultaterne i Pennsylvania -red.]

I stedet er den officielle fortælling blevet udbredt på begge sider af Atlanten, at Trump er ansvarlig for angrebet på Kongressen, fordi han insisterede på, at der var valgsvindel. Og det er netop der bedraget ligger. For det er helt rigtigt, at Trump siden 3. november har fremsat utallige udtalelser, med påstand om valgsvindel. Det er også rigtigt, at han forsøgte at mobilisere sine tilhængere ved at sige, at 6. januar ville være den store dag, hvor dette bedrag skulle imødegås med hjælp fra repræsentanter for Repræsentanternes Hus og Senatet. Og det er også rigtigt, at han i sin tale til mængden opremsede de forskellige eksempler på valgsvindel, og i slutningen af sin tale opfordrede demonstranterne: "Lad os gå ned ad Pennsylvania Avenue!" Men herfra at udlede, at han skulle være ansvarlig for angrebet på Capitol er absolut forkert – og det peger på et helt andet forfatterskab.

Selvom efterforskningen på ingen måde kan være afsluttet endnu, giver en undersøgelse af video-optagelserne og øjenvidneberetninger fra deltagerne på demonstrationen samt en betragtning af den absolut forbløffende mangel på sikkerhedsforanstaltninger et helt andet billede:

– Nogle formentlig autentiske videoptagelser viser tydeligt, at sortklædte mennesker udenfor kongresbygningens ydre areal med magt forsøgte at få adgang, og at en anden gruppe mennesker afskærmede disse uromagere, således at "normale" demonstranter ikke kunne trænge sig frem til dem.

– Ydermere, er der talrige øjenvidner der fortæller, hvor pludseligt mærkelige minibusser med sortklædte mennesker, men også personer iført Trump-Maga-kasketter ("Make America Great Again") deltog i demonstrationen, der skilte sig klart ud fra de fredelige demonstranter.

– Andre deltagere i demonstrationen fortæller, at en gruppe på 12-15 mænd på et tidspunkt rykkede frem igennem mængden og råbte: "Lad os brænde stedet ned", men kun få demonstranter blev grebet af det, mens de der tog afstand fra det, blev angrebet.

Alt tyder på, at der med disse professionelt agerende provokatører er tale om det samme fænomen, som Nelson Mandela i Sydafrika kaldte den "tredje styrke" i stammestridigheder, med henblik på at miskreditere ANC. Det er den samme modus operandi, som under kuppet i Kiev i februar 2014, hvor snigskytterne fra besatte bygninger skød på folk fra begge sider, imod både demonstranterne og politiet.

Forskellige kommentarer i blandt andet kinesiske og russiske medier påpegede, at USA nu havde modtaget en mild form for den samme medicin, som USA tidligere havde iscenesat og hilst velkommen i lignende opstande i Serbien i 2000, i Ukraine i 2004 og 2014 samt i Georgien, Moldova, Hviderusland eller i 2011 med det arabiske forår. Den kinesiske presse understregede Pelosis dobbeltmoral, fordi hun havde beskrevet opstandene i Hongkong som et "smuk syn".

Disse vurderinger overser dog det væsentlige punkt, den virkelige karakter af dette drama. Måske har Mikhail Gorbatsjov en bedre idé, da han fortalte Interfax, at disse optøjer "tilsyneladende var planlagt i forvejen", og at deres bagmænd var "åbenlyse". De officielle organer der er ansvarlige for, at sikkerhedsforanstaltningerne, i lyset af den forventede storstilede demonstration, var direkte indbydende slappe, hører i hvert fald til blandt den første række af mistænkte.

Der er al mulig grund til at tro, at stormen på kongresbygningen er en direkte fortsættelse af angrebene den 11. september, hvis virkelige bagmænd aldrig rigtig er blevet navngivet. Lyndon LaRouche havde forudsagt denne terrorhandling ni måneder tidligere, den 3. januar 2001, da han forudså, at Bush-administrationen, der ville tiltræde tre

uger senere, på grund af dets manglende evne til at håndtere det kommende økonomiske sammenbrud, ville iscenesætte en "Rigsdagsbrand" for at kunne gennemføre diktatoriske foranstaltninger. Det var præcis det der skete med indførelsen af Patriot Act, som i vid udstrækning indskrænkede ikke blot amerikanernes borgerrettigheder, og satte den verdensomspændende masseovervågning i gang gennem NSA (USA's Nationale Sikkerhedsagentur), GCHQ (den britiske regerings Kommunikationshovedkvarter), osv.

På samme måde, er optøjerne på Capitol Hill beregnet til at give et påskud til at eliminere enhver uenighed over for det neoliberale etablissemments politik. Det er betegnende, at Michele Obama straks derefter opfordrede Silicon Valleys IT-giganter, der er en integreret del af det militær-industrielle kompleks, til at forbyde Trump og alle tilhængere af oprøret fra sociale medier. Alarmklokkerne bør ringe for alle de mennesker, der hylder retsstaten, ytringsfriheden og borgerrettigheder.

Hvad dette handler om er et totalt meningsdiktatur og eliminering af enhver politisk modstand imod den transatlantiske finanselites politik. Det finansielle system, domineret af Wall Street og City of London, har været håbløst bankerot siden 2008 og har siden kun været opretholdt af en kraftig stigning i likviditet og en gigantisk omfordeling af rigdomme til fordel for spekulanterne. Den sidste fase af denne megasvindel på bekostning af det almene vel skal nu igangsættes med den såkaldte "Great Reset" (den store nulstilling), hvor alle finansielle strømme, under påskud af at genoprette økonomien efter Covid-19 pandemien, udelukkende skal kanaliseres ind i "Green New Deal", hvilket vil føre til en hidtil uset afindustrialisering og en dermed forbundet befolkningsreduktion. Mediernes ensretning og censur af sociale medier har til formål at fjerne enhver modstand mod dette tilsigtede diktatur i Hjalmar Schachts tradition. [Schacht var Hitlers økonomiminister 1934-1937, og direktør

for Det tredje Riges Reichsbank, 1939-1943 -red. Verden ved bedre: Vi er i akut fare for en ny fascisme!

Det eneste alternativ til dette diktatur, som ville føre til økonomisk ødelæggelse af Vesten, og dermed risikere en krig mod Rusland og Kina, er en omfattende reorganisering af det finansielle system gennem oprettelsen af et nyt Bretton Woods-system, gennemførelse af Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love", såvel som samarbejde med Rusland og Kina i udbygningen af Den nye Silkevej i Latinamerika, Asien og Afrika. Borgere i alle nationer, der forstår situationens alvor, opfordres til at gennemføre denne løsning.

Kredsene bag "den store nulstilling" hysteriske for at bruge "6. januar" til at afsætte Trump øjeblikkeligt – indføre nødforanstaltninger

Den 8. januar (LaRouche-organisationen) – Her til morgen udsendte præsident Donald Trump to meddelelser om sin, for en kort bemærkning, gendannede Twitter-tjeneste. Han deltager ikke i Biden-indsættelsen den 20. januar. Og han vil tjene som den "gigantisk stemme" for det amerikanske folks interesser "langt ind i fremtiden". Det er nøjagtigt denne udsigt, der, selv før 2016, gjorde Trump et mål for at blive kørt ud på sidelinjen af London/Wall Street-netværk, hvis politiske fløje foretog den ene beskidte operation efter den anden mod USA for at få Trump ud – Russiagate, rigsretssag, racisme, derefter

undergravning af valget. Nu siger de, at han er tosset. The Economist, talerøret for City of London, bider negle over, hvordan man hurtigt får ham ud. De har sendt flere e-mails om dette siden 6. januar, og deres specialartikel den 9. januar bærer den ængstelige overskrift, "Efter opstanden: De frygtelige scener på Capitol Hill illustrerer hvordan Donald Trump har ændret sit parti. Og hvor svært det bliver at slippe af med ham".

Trump stod fast imod Paris-aftalens grønne diktater og var til at begynde med stærkt for venskabsdiplomati med Rusland, Kina og Indien (skønt han i løbet af det sidste år kapitulerede til Pompeos McCarthyite-vanvid). Trump støttede også agroindustriel virksomhed og rumforskning og biomedicinsk arbejde samt trak amerikanske tropper tilbage fra de "endeløse krige". Disse handlinger er afskyelige for monetaristerne og deres system, hvis førende megafinansielle enheder nu befinder sig i en zombie-tilstand af at være døde, men ikke begravede, holdt oppe af billioner af dollars i redningspakker og andre former for tricks. For disse interesser er den store nulstilling ('Great Reset') løsningen, da den involverer diktatorisk "regeringsførelse" og bankpraksis af enhver art, herunder forårsagelse af sygdom, hungersnød og død – fordi de siger, at det vil redde planeten fra CO2. Fra den 25.-29. januar er der arrangeret et medicirkus over fem dage med 25 millioner seere af World Economic Forum, kaldet "The Davos Agenda", hvor den store nulstilling officielt rulles ud.

Det er i denne sammenhæng, at man må forstå betydningen af de aktuelle begivenheder. Pøbelangrebet på Capitol den 6. januar involverede en åbenlys mangel på rutinemæssigt sikkerhedsberedskab, i betragtning af at et kendt muligt trusselement kunne indsættes eller tage form. Nu bliver begivenheden brugt som undskyldning for at kræve at Trump forlader embedet i de næste 13 dage, og som en undskyldning for Big Tech til at udøve total overvågning og censur. Dette er den samme måde, hvorpå lignende angreb på

“regeringsførelsen” blev håndhævet efter angrebet den 11. september 2001 under det falske påskud af at forsvare offentligheden.

Der forlanges lige nu tre former for handling imod Trump – aktivering af den 25. forfatningsændring for at afsætte ham, afsættelse ved rigsretssag eller hans “frivillige” fratræden. Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, har skrevet til vicepræsident Pence, og krævet at han aktiverer den 25. ændringsprotokol for at fjerne Trump, fordi han er ‘et løsgående missil’. I dag talte Pelosi med formanden for generalstaben, Mark Milley, for at træffe foranstaltninger for at isolere Trump fra atomvåbenkoderne. Hun skrev i dag til demokrater for at forberede dem på en rigsretssag. Rep. Sheila Jackson Lee (D-TX) har indgået en rigsretssagsproces, hvoraf de første tre anklager mod Trump drejer sig om ikke at “anerkende”, hvordan Rusland har undergravet USA på forskellige måder. Indsigelsen inkluderer en klausul, der udelukker Trump fra ethvert fremtidigt embede af enhver art, hvor som helst. To andre anklager er under udarbejdelse. I mellemtiden siger tidligere udenrigsminister Colin Powell, at Trump bare skal “forlade” embedet umiddelbart, som præsident Nixon gjorde. I går aftes informerede Mark Zuckerberg, der nu er berygtet for at have overført 300 millioner dollars til lokale valgkredse – private penge til offentlige valg – præsident Trump om, at han ikke længere kan bruge Facebook “på ubestemt tid.” Hvorfor? Fordi “vi mener, at risikoen ved at lade præsidenten fortsætte med at bruge vores service i denne periode simpelthen er for stor”. Naturligvis blev de politiske ledere, der jubede over masseangreb, plyndring, brandstiftelse og angreb på politiet hele sommeren, aldrig fjernet fra de sociale medier – tværtimod.

Dette vanvittige ‘over-kill’ antyder imidlertid på ingen måde styrke. Det er hysteri og vil kunne besejres. Mange millioner mennesker er ikke villige til at acceptere den nye ‘store nulstilling’, ikke mere end de i 2016 ville stemme på Londons

Hillary Clinton. Det er indlysende for enhver, der tænker over det, at vi i dag har et stort arbejde for os med at rulle pandemien tilbage, hungersnøden og det økonomiske forfald forårsaget af årtier med neoliberal, neokonservativ økonomi, som må stoppes. Præsident Trump kan med et telefonopkald til enhver tid indlede samarbejdsprocessen med Rusland, Kina og andre. Til helvede med den uligevægtige Schumer, Pelosi/London-bande. Lyndon LaRouche har vist vejen for både politik og tapperhed. En frifindelse af LaRouche og benådning af Julian Assange og Edward Snowden er det bedste våben lige nu. At forstå og handle på dette store billede er en væsentlig del af den kampagne for "sandfærdige valg", som vi fører.

Se også:

Harley Schlanger Morning Update: Coup Plotters (e.g., Schumer & Pelosi) Accuse Trump of Plotting a Coup!

January 08, 2021

What really happened on January 6-7? What should be done now? How can we rebuild optimism for those who have succumbed to the belief that the U.S. is broken beyond repair?

Stop bedraget: Giv oprejsning til LaRouche.

LaRouche-organisationens annonce i Washington Times den 6. januar

LaRouche-organisationen har en halvsides annonce i Washington Times den 6. januar, på dagen hvor den amerikanske kongres vil

tælle valgmandsstemmer i forbindelse med præsidentvalget den 3. november 2020.

Tiden er inde til, at præsident Donald Trump vender bunden i vejret på det strategiske skakbræt. På dette fremskredne tidspunkt vil intet mindre end at vælte hele det britiske finansoligarkis slagplan kunne vinde krigen. Dette er den eneste effektive måde at stoppe hele det monumentale bedrag i forbindelse med det amerikanske præsidentvalg i 2020 og ødelæggelsen af selve præsidentembedet. At tage sagen til Højesteret, og at den amerikanske befolkning foretager fredelige masseprotester er berettiget og nyttigt, men vil ikke være tilstrækkeligt. For at vinde krigen må hele det britiske finansoligarkis slagplan fejes af banen. Denne strategi har, fra det øjeblik han tiltrådte for fire år siden, inkluderet fjernelsen af præsident Trump fra Det Hvide Hus, med det formål at indføre en grøn global nulstilling af økonomien, hvilket betyder udslettelsen de tidligere industrielle økonomier i verden (inklusive USA) og en folkemorderisk affolkning af den underudviklede sektor gennem krig, hungersnød og pandemier – alt sammen med det formål at opretholde Wall Streets og City of Londons bankerotte finanssystem, med dets spekulative boble på 2 billarder \$. Biden er deres mand til dette job. Hvilke øjeblikkelige handlinger kan præsident Trump foretage for at vælte det strategiske skakbræt?

1) Præsident Trump kan trodse den onde, løgnagtige anti-Rusland og anti-Kina kampagne og ringe den russiske præsident Vladimir Putin op og sige: "Se, vi har en pandemi; vi har hungersnød; vi har en ekstrem farlig strategisk konfrontation; og vi har en uløst finanskrise. Lad os holde det topmøde blandt FN's Sikkerhedsråds permanente medlemmer (P5), som du foreslog i januar 2020, og gøre det med det samme". Som Lyndon LaRouche gentagne gange argumenterede for, er en sådan kombination af den amerikanske præsident Trump, den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping stærk

nok til at tilintetgøre det fallerede London/Wall Street-finanssystem, og til at handle hurtigt for at løse disse kriser. Hele verden, der med ængstelse betragter begivenhederne udfolde sig i USA, ville forene sig bag en sådan bestræbelse.

2) Præsident Trump kan også umiddelbart agere for at give oprejsning til den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og benåde Julian Assange og Edward Snowden. Hvorfor LaRouche? Fordi Lyndon LaRouche (1922-2019) i fem årtier var den mest kontroversielle person i amerikansk politik, frygtet af det britiske imperium som ingen andre. LaRouche blev en trussel i verdensklasse mod det britiske imperiums magt gennem sine amerikanske præsidentkampagner.

“LaRouche-sagen involverer en bredere vifte af bevidst og systematisk magtmisbrug og ulovligheder over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og leder end nogen anden føderal retssag i min tid eller efter mit kendskab” – tidligere amerikansk justitsminister, Ramsey Clark.

LaRouche førte an i kampen mod de angloamerikanske finansinstitutioners folkemorderiske udplyndringspolitik og var ansvarlig for en vellykket organisering af Reagan-æraens Strategiske Forsvarsinitiativ i 1982-1983. Man fabrikerede anklager mod ham i slutningen af 1980'erne og sendte ham i føderalt fængsel i fem år – for forbrydelser han aldrig begik. Trump blev ramt af det samme apparat, som bragte den uskyldige LaRouche i fængsel. Faktisk var Robert Mueller selv en af de førende personer i retsforfølgelsen og lynjustismordet på LaRouche for over 30 år siden, i lighed med bankmanden fra Boston, William Weld. Den 1. september 1995 udtalte LaRouche i sine historiske bemærkninger til Martin Luther King Tribunalet en skarp advarsel, som har givet genlyd op igennem årtierne: "Indtil vi fjerner det rådne, permanente bureaukrati fra vores regeringssystem, der optræder som 'lejemordere' ved at benytte retssystemets autoritet til at begå justismord, er dette land

ikke frit, og heller ingen der lever i det”.

Et vendepunkt i opbygningen af en bevægelse

3. januar (EIRNS) – Lørdagens eksplosive møde i LaRouche-bevægelsen var et utroligt gennembrud, der viser, hvordan LaRouches vision kan samle politiske ledere, samfundsaktivister og tænkende borgere, som repræsenterer forskellige vælgergrupper, omkring en højere ide om statsmandskunst og menneskeheden. I processen kommer den store glæde ved sammen at opdage et højere begreb, der underordner de forskellige årsager, som får folk med samvittighed og mod til at forpligte sig til. Denne dialog viser, hvordan den historiske udvikling onsdag den 6. januar i Washington, D.C. kan tjene som et vendepunkt i opbygningen af en politisk vælgergruppering på basis af LaRouches vidtrækkende ideer og politik.

Og onsdag bliver faktisk historisk! Kongressens fællessamling kan forventes at fortsætte til ud på de små timer, da valgmandsstemmerne fra seks stater – Pennsylvania, Michigan, Wisconsin, Georgia, Nevada og Arizona – vil blive udfordret af snesevis af kongresmedlemmer og en gruppering bestående af mindst 11 senatorer. Diskussion af resultaterne fra hver stat kan vare op til to timer. Alt imens dette muligvis ikke vil munde ud i, at præsident Donald Trump bliver erklæret som den valgte præsident, vil det bestemt tjene til at henlede nationens opmærksomhed på de bjerge af beviser for uregelmæssigheder ved valget samt ulovlige (uden lovgrundlag) ændringer i valgets gennemførelse. Og det viser, at dette overgreb på demokratisk styreform ikke blot sluges råt af hele

regeringen. Uden for Kongressens lokaler, nær Det Hvide Hus, vil en menneskemængde på mindst hundreder af tusinder af Trump-tilhængere samles for at gøre det klart, at der findes en stor og engageret kerne inden for den amerikanske befolkning, som ikke accepterer ødelæggelsen af demokratiske valg.

Det stadig igangværende kup, der gennemføres mod Trumps 'outsider' præsidentskab, den koordinerede indsats af det britisk orienterede finansielle, militære, efterretningskompleks for at trække USA ind i en fuldstændig unødvendig konflikt med sine naturlige allierede Rusland og Kina, det morderiske forslag om den "store grønne nulstilling" ('Green Great Reset') og den absolutte parodi på retfærdighed, der begås mod den kompromisløse forlægger, Julian Assange, er alle aspekter af et destruktivt, imperialistisk paradigme. Dette britiske angreb på menneskeheden og dets potentiale søger at spille folk ud mod hinanden på den mest nedværdigende måde, baseret på sådanne årsager, som det der kaldes "race", mens de overbeviser folk om, at deres største fælles fjende er fremskridt i sig selv, imod hvilket der må føres et grønt korstog.

Men den virkelige fjende er det britiske imperium, der mere end noget andet forsøger at forhindre, at sandheden om dets operationer bliver forstået eller ageret imod. Den uetiske, torturlignende forfølgelse af sandhedssigeren Julian Assange er den seneste i en række overgreb, der kan spores tilbage til det enorme angreb på Lyndon LaRouche, hans metode og hans bevægelse.

Dette perspektiv blev bragt op ved et møde om Julian Assange i New York City af Diane Sare, amerikansk kandidat til Senatet i New York (2022). Med et banner med overskriften "Præsident Trump, Benåd Assange og Snowden; stop kuppet, frikend LaRouche", indledte Sare sin taletid ved at springe ud i nødvendigheden af at få rensset Lyndon LaRouches navn, og placerede forfølgelsen af Assange (og Snowden) i relation til

dette synspunkt. Mens meget af dækningen til støtte for Assange (hvis udlevering til USA til retsforfølgelse for 'forbrydelsen' ved at offentliggøre sandheden skal afgøres i dag) omhandler hans fængsling i Storbritannien som et resultat af amerikansk pres, forklarede Sare, at det er omvendt – briterne styrer USA. Hun pegede på drabet af Soleimani og oprindelsen til Russiagate-svindlen.

At frigøre mennesker over hele verden ved at bibringe dem en forståelse for karakteren af den historiske kamp, som de har stor mulighed for selv at involvere sig i, er den største gave. Del dette budskab i dag!

Den malthusianske grønne finansfidus må knuses

29. december (EIRNS) – Verdens centralbankfolk, under ledelse af tidligere chef for Bank of England, Mark Carney, har aktiveret deres plan om at udføre folkedrab ved at bruge centralbankernes og de tilknyttede "to big to fail" megabankers magt til overtage den økonomiske politik fra de folkevalgte regeringer, og afskære kredit til enhver virksomhed, der producerer det som de anser for at være et for stort "kulstofaftryk". Det faktum, at kulstof ikke har noget med klima at gøre, er kendt af enhver kompetent videnskabsmand i verden – i hvert fald de der baserer sig på kreativ tankevirksomhed snarere end computerfremskrivninger.

Den britiske imperialistiske plan handler ikke om klima; dette er intet andet end det seneste fabrikerede påskud for at begå folkedrab. Engang hed det eugenik – at de "laverestående racer" i Afrika og Indien simpelthen ikke forstod den

“moralske nødvendighed” af at gennemføre kontrakter om at eksportere deres mad, blot fordi millioner af indere og afrikanere sultede ihjel. (Se Matthew Ogdens kommende artikel i EIR om, hvordan den påtvungne hungersnød i Indien bidrog til at overbevise Amerikas grundlæggende fædre om at gøre oprør mod det Britiske Imperium.)

Sidenhen var det “naturretten” om “den private ejendomsret” (se Fred Hights kommende artikel i EIR om John Lockes “forfatning” for sin slavekoloni, Carolina, der definerede retten til at eje folk som Guds naturlov. Dette folkemorderiske synspunkt blev holdt ude af den amerikanske forfatning, som i stedet forfægtede Leibniz’ “ret til at stræbe efter lykke”).

Nu er det så det videnskabelige bedrageri kendt som “menneskeskabte klimaforandringer” forårsaget af kulstof (CO₂, red.) – kulstof, der produceres af maskiner, husdyr og mennesker. Uagtet at kulstof er føde for plantelivet – det skal elimineres, og menneskene og dyrene sammen med det. Som en ideologi er denne bevægelse i årtier blevet fordømt og modarbejdet med ægte videnskab af LaRouche-bevægelsen. Men nu er det ikke længere et ideologisk spørgsmål. Det er en malthusiansk plan for at gennemføre prins Charles’ foreslåede reduktion af den menneskelige befolkning til omkring 1 milliard mennesker – hvilket de britiske baroner og baronesser betragter som vor Jords maksimale “bæreevne”. Husk på at Bertrand Russell engang sagde: “Hvis den sorte død kunne brede sig over hele verden én gang i hver generation, kunne overlevende formere sig frit uden at fylde for meget op i verden.” Og det var Barack Obama, der fortalte de unge afrikanere på et universitet i Soweto, at de ikke må stræbe efter at have store huse, klimaanlæg og biler, for ikke at verden skulle “koge over”.

Det er indlysende for ethvert tænkende menneske, at den nuværende pandemi og den hungersnød den har forårsaget – nutidens “sorte død” – kunne have været forhindret, hvis de

vestlige nationer ikke med vilje havde reduceret deres sundhedssystemer som en del af "privatiseringsprocessen" – kortsigtet fortjeneste prioriteret over menneskeliv – samtidig med at udviklingslandene nægtes adgang til fungerende sundhedsvæsen. For at løse denne krise kræves samarbejde mellem verdens førende økonomier og videnskabelige institutioner, især dem i USA, Kina og Rusland. Overvej dette i forbindelse med at forstå tankegangen bag dæmoniseringen af Rusland og Kina. Er fortalene for den nye McCarthyisme i Storbritannien og USA uvidende om, at denne opdeling af verden i konkurrerende, geopolitiske blokke forårsager millioner af dødsfald – eller er det netop deres hensigt?

Præsident Trump blev valgt, fordi han afviste dette levn fra den Kolde Krig, og insisterede på at "det er en god ting, ikke en dårlig ting", at være venner med Rusland og med Kina. Han blev manipuleret til at bakke ud af dette ædle engagement af russiagate-kupmagerne og talsmændene for det militærindustrielle kompleks, der manøvrerede sig ind i hans kabinet.

Det er ikke for sent for Trump at handle. Skulle han indkalde præsidenterne Putin, Xi og sig selv til et topmøde for at behandle alle aspekter af den globale krise, kunne der brydes med det kontrollerede miljø. At benåde Julian Assange og Edward Snowden ville være et nyttigt første skridt.

LaRouche-organisationen (se www.laroucheorganization.com) blev grundlagt lige før jul for at tage fat på alle disse aspekter sammen med Schiller Instituttet (www.schillerinstitute.com) og for at samle mennesker med god vilje fra rundt om i verden, der ellers er isolerede. Dette er en civilisationskrise, ikke separate kriser for hver enkelt nation. Det kan være muligheden for at indføre et nyt paradigme for menneskeheden som helhed, hvis folk handler.

Kommer prins Charles snart til at regere – i USA?

Den 28. december (EIRNS) – Den økonomiske lovpakke, som præsident Donald Trump nægtede at underskrive indtil søndag aften, var rent faktisk “en skændsel” på en måde, som præsidenten – hvis vigtige udtalelser nu frækt mørklægges af medierne – ikke gjorde klart for det amerikanske folk. Medtagelsen af hovedtrækkene fra klimaplanen “Green New Deal” i budgettet for finanspolitikken 2021, fuldendt med et løfte om “zero-carbon” (nul kul) – som beordret af den britiske centralbankchef, Mark Carney; den amerikanske centralbankchefs pludselige påstand om, at den mere end uduelige centralbank har et “mandat til klimaforandring”; disse er virkelig parodier.

Præsident Trumps ensomme, men stærke modstand mod den dødbringende Paris-klimaaf tale – sammen med hans forsyndelser mod Londons geopolitik og krigspolitik – førte til det igangværende kup imod ham. Havde han været i stand til at føre sin genvalgskampagne imod “Green New Deal”, som han entusiastisk havde til hensigt at gøre, kunne den resulterende nationale debat have organiseret amerikanerne mod den slags økonomiske død – og åbnet for en folkelig diskussion om, hvordan man genopbygger den afindustrialiserede økonomi. Men valgkampagnen blev opslugt af pandemien og racemæssige spørgsmål; en kampagne, hvor alle de nationale medier bagvaskede og bekæmpede præsidenten, alt imens den demokratiske kandidat gik i dækning og skjulte sit engagement i “Great Reset” og Green New Deal bag et plagieret britisk slogan, “Genopbyg Bedre”.

Hvem står bag “Great Reset”? Storbritanniens Charles, prins af

Wales og hertug af Davos, leder af "Green Horizon Summits" og partner/mentor for Mark Carney og Sir Michael Bloomberg i ledelsen af "den grønne økonomi". Hvem oprettede først en "green deal" og et grønt parti for 15 år siden? Den samme radikale øko-prins, hvis kongelige familie i årtier har ønsket en reduktion, en nedskæring af den menneskelige befolkning. Takket være deres anti-produktions-, anti-befolkningsinitiativer, leder Carney og Bloomberg nu komitéer for de største centralbanker og beordrer virksomheder og fonde til at stoppe med at producere eller investere i alt, der har med kul at gøre, fra energikilder til gødning og petrokemikalier.

Hvad er Green New Deal (europæisk "Green Deal") andet end den endelige afslutning på 50 års afindustrialisering, hvor USA og de fleste europæiske økonomiske magter har mistet deres maskinværktøjsindustri og hele deres avancerede produktionskapacitet, med undtagelse af elkraft og energi og landbrug. Nu skal de tvinges tilbage i tiden til vindmøller og solpaneler, ustabile elektriske ledningsnet, drive landbrug uden kemisk gødning eller husdyr, for at "redde planeten" ved at ofre et stort antal af den menneskelige befolkning.

Hvad skal udviklingslandene, hvoraf mange stadig har halvdelen af deres befolkninger uden pålidelig elektricitet overhovedet, stille op når kul- og olieinvesteringerne lukkes af Charles og Carneys bande af centralbankfolk og uden finansiering af atomkraft? USA og europæiske nationer vil selv vil miste pålidelig energi og højteknologisk landbrug. COVID-pandemien har allerede ramt fødevarerproduktion og distribution og spredt hungersnød.

Og hvad med de atomkraftkilder, som NASA udvikler til hurtig rumfremdrift og energi på Månen og Mars? Vil vi lade dem lukke ned?

At Kongressen i overvældende grad indarbejdede målet om "nul kulstof" i et føderalt budget, og at 'the Fed', centralbanken,

trodsede præsidenten ved at tilslutte sig Carneys 'Network for Greening the Financial System', fortæller borgerne, at det nu er op til dem at mobilisere for at stoppe dette. Nogle bliver nødt til at føre an som borgerrepræsentanter, der kæmper for de mest avancerede teknologier indenfor energi, industri og rumforskning.

Disse enorme banker i City of London og Wall Street må opdeles i processen for at få dem til at tjene nationale formål med en Glass/Steagall-lovpakke og ved at nationalisere centralbankerne, herunder Federal Reserve. Og Lyndon LaRouche rådgav altid: USA og andre nationer, der afviser dette økonomiske selvmord – især Kina, Rusland, Indien – bliver nødt til at samarbejde for at besejre det.

Billede: Prins Charles af Wales. Licens: Arnaud Bouissou, CC0, via Wikimedia Commons

Zepp-LaRouche genopliver opfordring til et topmøde mellem lederne af de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd

29. december 2020 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche sagde i en diskussion den 28. december med medlemmer af Schiller Instituttet fra USA, Canada, Gambia, Irland, Danmark, Italien og Tyskland, om USA's udenrigsminister Pompeos sindssyge

politik midt i faren for ekstreme internationale spændinger under pandemien, og truslen om en hungersnød af bibelske proportioner, at det var af presserende betydning for præsident Donald Trump at ringe til Rusland og Kina for straks at indkalde til et topmøde blandt de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som Ruslands præsident Putin opfordrede til i januar i år.

Hun sagde:

»Jeg tror, at præsident Trump, uanset hvad der sker den 6. januar, uanset om han vil være i Det Hvide Hus den 20. januar, kan gøre én ting. Han kunne straks indkalde Rusland og Kina og sige, at på grund af krisen forårsaget af pandemien, på grund af hungersnøden, og på grund af faren for verdensfreden, ønsker han at reagere på Putins tilbud om at afholde topmødet mellem de fem permanente medlemmer i FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har opfordret til siden januar. Trump burde sige, at han vil have topmødet med det samme. Og det ville være det allerbedste, han kunne gøre for at imødegå al denne propaganda.

“Jo mere folk ringer til Det Hvide Hus for at foreslå dette, og som udtrykker behovet for topmødet på andre måder, jo bedre. Jeg aner ikke, hvorfor Trump ikke har smidt Pompeo ud. Han er lige som John Bolton på mange af disse spørgsmål. Præsident Trump havde modet til at smide Bolton ud. Det var en af de bedste ting, han nogensinde gjorde.

“Men jeg tror at det, for at omgå disse farer, i denne utroligt komplekse situation, er nødvendigt for præsident Trump til nu at følge op på Putins tilbud om dette topmøde, og mødes med Putin, og Xi Jinping. Dette møde kan ske. Frankrigs præsident Macron har allerede sagt, at han støtter et sådant topmøde, og Boris Johnson har udtalt, at han støtter det. Men de virkelig vigtige mennesker er præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping, som vil gøre forskellen på et sådant møde. Johnson og Macron kunne ikke ødelægge en sådan kombination. Det er den

ene ting, som Trump må opfordres til at gøre. Jeg er 100% sikker på, at Rusland og Kina absolut ville støtte det med det samme.”

LaRouche-organisationen er grundlagt

25. december 2020 (EIRNS) –02 LaRouche-bevægelsen i USA har den 23. december dannet en ny organisation kaldet The LaRouche Organization (TLO), LaRouche-organisationen, som fremover er bevægelsens reference i USA sammen med tidsskriftet Executive Intelligence Review. Vi har ikke længere forbindelse med The LaRouche Political Action Committee (LPAC), som har truffet andre politiske valg end vi har. LaRouche-organisationens formål er at løse den globale eksistentielle krise, som menneskeheden i sin helhed står over for, hvilket var Lyndon LaRouches hensigt og livsværk. Hjemmesiden er www.laroucheorganization.com.

Vi opfordrer alle mennesker af god vilje til at gå til den nye hjemmeside i denne tid, tilmelde jer for at modtage vores opdateringer, for at lytte til Harley Schlangers daglige "Morning Briefing", video-opdatering og Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, og til at bidrage med jeres tid og indsats og jeres kreative evner til at mobilisere for at etablere det nye paradigme, som vi så desperat har behov for i det nye år.

Det internationale Schiller Institut:

Formand Helga Zepp-LaRouche, som repræsenterer Lyndon LaRouches idéer og interventionsmetoder.

Hjemmesiden er her.

Schiller Instituttet i Danmark: Formand Tom Gillesberg

LaRouche-organisationen udgiver et stiftende dokument: 'Hvem vi er'

23. december 2020 (EIRNS) – "The LaRouche Organization" udgav følgende stiftende dokument i dag, som også kan findes på dens hjemmeside, www.LaRoucheOrganization.com

Hvem vi er

Formålet med LaRouche-organisationen (TL0) er alene at udbrede Lyndon LaRouches idéer og udbredelsen af hans livsværk, hans analytiske og videnskabelige tankegang, med intentionen om at realisere de løsninger han tilbød for at løse de mange kriser menneskeheden nu står over for.

Lyndon LaRouche (1922–2019) identificerede som bekendt den skæbnesvangre handling af præsident Richard Nixon den 15. august 1971 for at afslutte Bretton Woods-systemet, ved at erstatte de faste valutakurser med flydende kurser og afkoble dollaren fra en guldstandard, som en fremgangsmåde, der uundgåeligt ville føre til et systemisk sammenbrud af det finansielle system, en ny fascisme og i sidste ende fare for krig. Fra 1973 og fremefter konstaterede han også, at indvirkningen af den monetære politik og dens dertil knyttede nedskæringspolitik i de såkaldte udviklingslande – nemlig ved at sænke adskillige generationers immunsystemer på flere kontinenter – ville forårsage faren for en genopblussen af gamle sygdomme, og at der ville opstå nye, f.eks. pandemier. Den nuværende tilstand af et håbløst bankerot transatlantisk finanssystem (som siden 2008 kun er blevet holdt i gang af enorme mængder af centralbankernes "kvantitative lempelser"), virkeligheden af Covid-19-pandemien, den overhængende fare for nye pandemier, og en hungersnød af "bibelske dimensioner", som truer 270 millioner liv i det kommende år, har vist, at LaRouches prognoser absolut har ramt plet.

TL0 ser det derfor som sin opgave at arbejde hen imod gennemførelsen af de løsninger, både nationalt og

internationalt, som LaRouche var forkæmper for, da han var i live, en mission, som nu er blevet taget op af hans enke og nærmeste politiske medarbejder i et halvt århundrede, Helga Zepp-LaRouche. USA må gå tilbage til det amerikanske system for økonomi, som blev udviklet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton, ved at fremme den fysiske økonomi til gavn for det fælles bedste. Det var denne tradition, fortsat af Henry Clay, Friedrich List, Mathew og Henry C. Carey og genoplivet af Franklin D. Roosevelt og hans New Deal-politik, som gjorde det muligt for USA at overvinde den Store Depression.

TLO vil eftertrykkeligt fremme den idé, som LaRouche viede hele sit liv til, nemlig at USA, sammen med andre industrilande, vil agere for at overvinde underudvikling og fattigdom i den såkaldte udviklingssektor ved hjælp af avancerede teknologier. Denne økonomiske politik er i overensstemmelse med Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med Bretton Woods-systemet om at øge levestandarden for alle mennesker på planeten, som den eneste levedygtige forudsætning for varig fred – en politik der aldrig blev realiseret på grund af Roosevelts alt for tidlige død.

I denne ånd siger vi: Det nye navn for fred er udvikling!

Mange amerikanere har på det seneste taget afstand fra dette centrale grundprincip i LaRouches livsanskuelse og metode, og afvist sådanne internationale spørgsmål indtil "efter den vigtigere kamp internt i USA er vundet". Men denne kamp, herunder den rasende kamp om forsvaret af den amerikanske forfatning og præsidentskabet, kan aldrig vindes på anden måde, end den der er foreskrevet af LaRouche: Ved en international kamp for at besejre en international fjende, hvor USA spiller en ledende rolle baseret på "the better angels of our nature" ("de bedre sider af vores natur" – citat fra Abraham Lincolns første indsættelsestale i 1861 –red.)

Dette er hvem vi er.

USA må deltage i skabelsen af et nyt paradigme for internationale forhold, der er baseret på alle nationers perfekte suverænitet, og princippet om at acceptere forskelligheder i sociale systemer, som arbejder sammen om at skabe det fælles bedste for hele menneskeheden. En præcedens for denne tilgang til udenrigspolitik er John Quincy Adams' (USA's udenrigsminister 1817–1825 og 6. præsident 1825–1829) princip: "Men USA drager ikke udenlands, på jagt efter at tilintetgøre monstre". USA bør dog søge partnerskab med andre stormagter, såsom Rusland, Kina, Indien og andre for at overvinde faren for imperier af alle slags, i dag centreret omkring det britiske imperium.

De problemer, der er så store i dag kan kun kan løses gennem et tæt samarbejde mellem især de to største økonomier i verden, nemlig Kina og USA. Kinas Bælte- og Vejinitiativ er fortsat et åbent tilbud om at samarbejde med alle nationer, som USA straks burde acceptere.

I denne bestræbelse på at sigte USA's udenrigspolitik på at bidrage til skabelsen af en ny, smukkere æra for menneskeheden, er TLO fuldstændig inspireret af LaRouches intellektuelle arbejde i løbet af de sidste halvtreds år af sit liv, samt hans vision om Jordens næste halvtreds år, der forudser fremtiden for den menneskelige art, ikke ud fra sin nuværende kapacitet, men ud fra fremtidens potentiale, som omfatter frigørelsen af det kreative potentiale for hver enkelt person på planeten. Dette må indebære den bedst mulige udvikling af nationer i Afrika, Asien og Latinamerika, samt de dele af USA og Europa, som endnu ikke har været i stand til at realisere deres potentiale gennem industrialisering og udvikling af moderne landbrug. Dette kræver samarbejde mellem alle større industrinationer, baseret på en genoplivning af de bedste klassiske kulturelle traditioner i hver nation. Lyndon LaRouche holdt stejlt på, at det vil være skønheden i den klassiske musik, som Ludwig van Beethovens, og det ophøjede menneskesyn af de store digtere som William Shakespeare og

Friedrich Schiller, der vil få menneskeheden ud af denne nuværende dybe civilisationskrise.

De principper, som LaRouche fremlagde i sit "Udkast til et aftale-memorandum mellem USA og Sovjetunionen" (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf) i 1984, som en platform for samarbejde om den fælles gennemførelse af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), er stadig gyldige i dag. Han siger i afsnit 1 af dette dokument med underoverskriften, "Generelle betingelser for fred":

"Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for hver eneste nation.

"Det vigtigste træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en gennemgribende ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre ulighederne i kølvandet på den moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

For så vidt som USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer anerkender udviklingen af de produktive arbejdskraften i hele verden til at være af vital strategisk interesse for hver og alle, er disse magter – og andre der vil slutte sig til dem – forpligtede i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik i praksis, der er nødvendig for at fremme varig fred blandt disse magter.

Forøgelsen af de produktive arbejdskraften kræver relativt høje investeringer i teknologisk progressive former for

kapitalgoder (maskiner, produktionsmidler) i alle produktionsområder. Der er tre generelle kategorier af videnskabelige og teknologiske fremskridt, som menneskeheden må sætte sin lid til i den kommende periode:

1. Meget høj energigennemstrømningstæthed, kontrollerede termonukleare plasmaer, karakteriseret ved udvikling af "kommerciel" fusionsenergiproduktion, den nye, vigtigste energikilde for menneskeheden, både på Jorden og i udforskning og kolonisering af det nærliggende rum,

2. Det internationale samarbejde om udforskning af rummet og kolonisering blandt de nuværende rumfarende nationer, samt inddragelse af andre nationer der ønsker at deltage i at opdage hemmelighederne i vores univers samt terraformning (at omdanne til jordlignende forhold) af Månen, Mars, og andre planeter i fremtiden, og

3. Forskning og anvendelse af biofysik og undersøgelse af princippet om livet som sådan.

Covid-19-pandemien og de allerede truende nye pandemier har gjort det klart, at der ikke er nogen lokal eller regional sikkerhed mod sygdomme: Hver nation skal have et moderne sundhedsvæsen. Ved at deltage i oprettelsen af sådanne systemer, herunder den nødvendige infrastruktur, kan USA begynde at levere stigende mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslandene og på denne måde fremme en øget omsætning i vores egne mest avancerede produktive sektorer.

Bortset fra spørgsmålet om den fortjeneste, der tilfalder USA fra en sådan eksport, som et biprodukt af sådanne øgede omsætningsrater, hastigheden for forbedring af teknologien vil øges på en sådan kvalitativ måde, at den amerikanske økonomi vil blive fuldstændig genopbygget. Alle ovennævnte kategorier vil i realiteten betale for sig selv, da den kredit, der ydes ved at vende tilbage til et kreditsystem baseret på Alexander

Hamiltons principper, vil finansiere den fremtidige produktion, hvilket vil øge produktiviteten i hele økonomien med fuld beskæftigelse. Det er kendetegnende for det amerikanske økonomiske system, at skatteindtægterne fra denne øgede produktion altid er større end den oprindelige kredit, der blev ydet til investeringen på grund af den tilføjede fysiske økonomiske og teknologiske værdi, der således er skabt.

Alt dette kræver en øjeblikkelig konkursbehandling af det transatlantiske finansielle system, med dets spekulative boble på næsten 2 trillioner \$, som City of London og Wall Street forsøger at bevare og forsvare, selv på bekostning af milliarder af menneskeliv. (Se Lyndon LaRouches Fire Love).

USA vil kun have en lys fremtid, når vi vender tilbage til at opretholde principperne i den amerikanske Uafhængighedserklæring og forfatning. Karakteren af USA må være som en republik, ikke en underordnet partner i samme imperium, som vi kæmpede og vandt Uafhængighedskrigen imod. Det er på høje tid, at USA vender tilbage til at være en kraft for det gode i verden, og igen bliver et fyrtårn af håb og et tempel for frihed. Ved at samle os omkring Lyndon LaRouches idéer, vil denne stolte tradition opleve en renæssance, som vil inspirere hele verden til at deltage i en virkelig menneskelig fremtidig civilisation.

december 2020

Danskere udvikler en flydende

Lille atomkraftreaktor

Dec. 29, 2020 (EIRNS)—A Danish nuclear company, Seaborg Technologies, is developing a new type of 200-megawatt mini nuclear reactor to be installed on modular power barges. The Compact Molten Salt Reactors (CMSR) recently passed a feasibility test by the American Bureau of Shipping (ABS), which is an important milestone towards “our ambitious target to deploy the first commercial power barge by 2025.”

Seaborg’s Compact Molten Salt Reactor is designed for the special barges, for providing clean and affordable electricity worldwide. The power barge design enables configurations with two, four, six, or eight CMSRs, delivering up to 800 MW-electric or 2000 MW-thermal. The first power barges will have two reactors installed, delivering 2 x 100 MW-electric for the 24-year lifetime of the barge.

Seaborg is eyeing a market focus on growth regions such as South East Asia. The floating nuclear power barges will produce electricity for electric grids or hydrogen production. Alternatively, the power barge can deliver high-temperature steam, which can be used for process applications.

Although the feasibility test is an important milestone, it is only the first step in the ABS New Technology Qualification (NTQ) process—a five-phase process that aligns with product development phases. ABS will continue to evaluate the technology through the engineering, construction, and operation phases before it is deemed fit for navigation. [rap]

Billede: Seaborg Technologies, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

FN's særlige rapportør for tortur appellerer til Trump om at benåde Assange

Den 22. december (EIRNS) – Nils Melzer, FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump og beder ham om at give en benådning til Julian Assange.
<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26625&LangID=E>

Hans brev lyder:

“Hr. Præsident, Jeg beder Dem i dag respektfuldt om at benåde hr. Julian Assange. Hr. Assange er vilkårligt blevet berøvet sin frihed i de sidste ti år. Dette er en høj pris at betale for at have haft modet til at offentliggøre sandfærdige oplysninger om regeringers embedsmisbrug og forseelser overalt i verden. Jeg besøgte hr. Assange i Belmarsh High Security-fængslet i London med to uafhængige læger, og jeg kan bevidne, at hans helbred er blevet alvorligt forværret, til det punkt hvor hans liv nu er i fare. Hvad der er kritisk er, at Assange lider af en dokumenteret åndedrætssygdom, der gør ham yderst sårbar over for Covid-19-pandemien, der for nylig er brudt ud i fængslet, hvor han sidder inde. Jeg beder Dem om at benåde Mr. Assange, da han ikke er, og har aldrig været en fjende af det amerikanske folk. Hans organisation, WikiLeaks, bekæmper hemmeligholdelse og korrupsion overalt i verden og handler derfor i offentlig interesse, både for det amerikanske folk og for menneskeheden som helhed.

Jeg beder om det, fordi hr. Assange aldrig har offentliggjort falske oplysninger. Enhver skade på omdømme, der måtte være resultatet af hans publikationer, har ikke årsag i nogen

forseelse fra hans side, men i selve det embedsmisbrug, han afslører.

Jeg beder om det, fordi Mr. Assange ikke har hacket eller stjålet nogen af de oplysninger, han offentliggjorde. Han har fået det fra autentiske dokumenter og kilder, på samme måde som alle andre seriøse og uafhængige efterforskningsjournalister udfører deres arbejde. Selvom vi personligt kan være enige eller uenige i deres publikationer, kan de helt klart ikke betragtes som forbrydelser.

Jeg beder om det, fordi retsforfølgelse af hr. Assange for offentliggørelse af sandfærdige oplysninger om alvorlige officielle forseelser, hvad enten det er i Amerika eller andre steder, ville betyde at "skyde budbringeren", i stedet for at rette op på det problem han afslører. Dette ville være uforeneligt med kerneværdierne for retfærdighed, retsstatsprincippet og pressefrihed, som det afspejles i den amerikanske forfatning og internationale menneskerettighedsaftaler ratificeret af USA.

Jeg beder om, fordi De, hr. Præsident, har lovet at forfølge en dagsorden for bekæmpelse af uredelig regeringsførelse og korrupsion; og fordi det at lade retsforfølgelsen af hr. Assange fortsætte ville betyde, at fortælle sandheden om sådan korrupsion og embedsmisbrug, under Deres myndighed, er blevet en forbrydelse.

Ved at benåde hr. Assange, ville De, hr. Præsident, sende et klart budskab om retfærdighed, sandhed og medmenneskelighed til det amerikanske folk og til verden.

De ville rehabilitere en modig mand, der har lidt under uretfærdighed, forfølgelse og ydmygelse i mere end et årti, simpelthen fordi han talte sandheden.

Sidst, men ikke mindst, ville De give hr. Assanges to unge sønner den kærlige far tilbage, som de har brug for og ser op til. De vil også forsikre disse børn, og gennem dem alle

verdens børn, om at der ikke er noget galt ved at fortælle sandheden, men at det er den rigtige ting at gøre; at det er hæderligt at kæmpe for retfærdighed, og at det faktisk er de værdier, som Amerika og verden står for.

Af disse grunde appellerer jeg med respekt til Dem om at benåde Julian Assange. Uanset hvad vores personlige synspunkter og sympatier måtte være, mener jeg, at denne mands uretfærdige lidelse skal ophøre nu efter et årti med forfølgelse. Brug Deres ret til benådning til at rette op på de uretfærdigheder, der er påført Julian Assange, for at afslutte hans uretfærdige prøvelser og genforene ham med sin familie!

Jeg takker Dem med respekt for at overveje denne appel med fremsynethed, generøsitet og medfølelse. Accepter venligst, hr. Præsident, forsikringerne om min højeste agtelse”.

Billede: Julian Assange. Credits: Espen Moe, CC BY 2.0 , via Wikimedia Commons

Rens LaRouches navn! Benådnings af Assange og Snowden kan afsløre Russiagate-bedrageriet 2016-2020

18. december 2020 (Schiller Instituttet) – Muligheden for at præsident Donald Trump vil benåde Wikileaks' grundlægger, Julian Assange, der nu langsomt dræbes i et fængsel i London,

især i kølvandet på den nylige tilbagetræden af justitsminister William Barr, har rejst et spændende spørgsmål. Vil det russiske "computerhack, som aldrig fandt sted", der er så centralt for den nuværende fængsling og tortur af Assange, endelig blive bragt frem i lyset, hvis han løslades fra fængslet? Vil den kriminelle sammensværgelse mod det amerikanske præsidentskab, der involverede "Five Eyes" efterretningstjenesterne, samt de finansielle interesser bag City of London/Wall Street, blive eksponeret gennem frigivelse af alle dokumenter, der er vigtige for at afsløre Russiagate-fupnummeret? Vil disse dokumenter omfatte relevante dele af de titusindvis af sider, som Ty Clevenger har erfaret, at FBI netop har erkendt eksisterer i deres sagsakter, der er relevante for hans anmodning i en FOIA-retssag vedrørende informationer om Seth Rich? Vil vi måske endelig se frigivelsen af disse og andre dokumenter gennem fyringer og/eller fratræden af CIA-direktør Gina Haspel og FBI-direktør Christopher Wray efter William Barr?

Resolut, uventet og uortodoks handling fra præsidentens side kunne nu være den eneste mulighed for at afsløre den sande natur af præsidentvalget i 2020, og vende det nuværende resultat. Ved at tillade retfærdigheden at ske fyldest gennem sådanne handlinger, kunne der skabes en platform for Snowden, en skrantende Assange, William Binney, whistleblower fra det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) samt andre, til at afsløre hvordan overvågningsstaten har såret den amerikanske valgproces så godt som dødeligt, ligesom den har manipuleret og fikset valg over hele planeten i årtier – uanset hvad der måtte komme frem – Donald Trump kunne endnu nå at blive indsat som præsident i januar 2021. Hvis sandheden om kampagnerne i 2016 og 2020 endelig blev fortalt til det amerikanske folk, vil den der gør det, have fortjent deres evige støtte. Og den sandfærdige forklaring vil øjeblikkeligt afsløre den blodige karakter af Obama-Bush-administrationerne, der blev forenet som siamesiske tvillinger gennem deres fremme af krig som det primære redskab til diplomati.

Britisk efterretningsvirksomhed, ikke Rusland eller Kina, er den "udenlandske spiller"

Har du bemærket, at hvis man nævner Kina eller Rusland, er mange hurtige til simpelthen at acceptere ideen om udenlandsk indblanding i det amerikanske valg, men hver gang man bringer den veldokumenterede involvering af britisk efterretningstjeneste i det amerikanske valg og præsidentskab gennem de seneste 5 år op, benyttes udtrykket "konspirationsteori" til at afvise denne analyse? Navnene Christopher Steele, Robert Hannigan, Sir Richard Dearlove, amerikaneren Stefan Halper og Sir Kim Darroch – alle direkte tilknyttet til GCHQ, MI6 eller den britiske udenrigstjeneste – er blot de hidtil kendte operatører, der er kendt for direkte at have skabt enten historien om "Rusland, Rusland, Rusland" eller historien om "Kina, Kina, Kina". Der er sikkert mange flere.

Alligevel bruges "det er virkelig svært for mig at se, hvordan Storbritannien er involveret", stadig som en undskyldning af de fleste for ikke at se, hvad der faktisk er foregået. At ignorere sandheden bliver dog umuligt, når man ser på sagen om Julian Assange. Assange bliver dræbt for øjnene af os i et britisk fængsel for at bevare den russiske fiktion. Hvordan gøres dette? Tidligere i år, den 20. februar, trykte avisen Guardian overskriften: "Donald Trump 'tilbød Julian Assange en benådning, hvis han benægtede russisk forbindelse til hack.'" De fleste medier ville øjeblikkeligt blive miskrediteret som svindlere og kun modvilligt, om nogensinde, blive troet igen, hvis først Assange sammen med andre kyndige fik lov til at udtale sig offentligt om Russiagate. 'Cui bono' – de som drager fordel af Assanges tavshed, er de sammensvorne, der fostrede, gennemførte og hemmeligholdt komplotet mod det amerikanske præsidentskab – briter, amerikanere og andre. Som journalist Viktor Dedaj udtalte på Schiller Institutets panel den 12. december: "Hæng sammen eller hæng hver for sig: Frie suveræne republikker, eller digitalt diktatur ("Hang Together

or Hang Separately: Free and Sovereign Republics, or Digital Dictatorship”):

”Da Julian Assange endelig blev fjernet fra ambassaden i strid med folkeretten, og oven i købet den ecuadorianske forfatning, tog det kun et kvarter for den britiske dommer, først at fornærme ham og derefter dømme ham til 50 ugers fængsel for overtrædelse af hvad? Hans betingelser for ‘prøveløsladelse’ ... men han blev ikke alene ... idømt 50 uger, men 50 uger i et højsikkerheds-fængsel. Vi vil se, at dette – så vidt vides – er det eneste tilfælde i Storbritannien, at en journalist, der ikke er anklaget for noget men holdes i varetægt, er låst inde i et fængsel med høj sikkerhed ... Vi så en retssag, der fandt sted bag næsten lukkede døre, idet omkring 50 NGO’er, hvoraf 90 journalister, der [på forhånd] var blevet akkrediteret, blev afvist med navns nævnelse ... ”

Det bør huskes, at Edward Snowden i 2013 blev hjulpet af Julian Assange i sin vellykkede flugt fra Hongkong. Snowden strandede derefter i Moskva, da hans pas blev tilbagekaldt, hvilket gjorde det umuligt for ham at rejse videre. Kirk Wiebe, whistleblower fra det Nationale Sikkerhedsagentur, har observeret, at Snowden, langt fra at være en forræder, som mange har hævdet, måske er blevet tvunget til at handle på en ulovlig måde for at honorere sin svorne ed til USA’s forfatning. Hans handlinger fandt sted adskillige år efter at Wiebe, sammen med William Binney og Ed Loomis og senere sammen med Diane Roark, medarbejder i House Intelligence Committee, havde brugt “de godkendte kanaler og procedurer” til at rapportere forseelser efter deres fratreden fra NSA i 2001 – for sidenhen at blive anholdt under våbenmagt af FBI og næsten justitsmyrdet og sendt i fængsel af Justitsministeriet i 2007. Præsident Trumps nylige indikation af, at han måske vil se på en benådning af Snowden, efter at Trump for flere år siden erklærede, at Snowden fortjente døden, har givet anledning til dyb bekymring i efterretningskredse, hos republikanere og demokrater. Disse “repræsentanter for den dybe stat” ønsker

frem for alt at trække opmærksomheden væk fra den grimme sandhed. Den systematiske omstyrting af regeringer, herunder gennem manipulation og valgfusk, foretaget af medlemmer af "Five Eyes" hemmelige regeringsarrangement, er en 'standard operational procedure' for det der i den amerikanske efterretningsverden kaldes for "Project Democracy", som først blev afsløret for den brede amerikanske offentlighed af Lyndon LaRouche og Executive Intelligence Review i rapporten fra 1987: "Project Democracy: The Parallel Government Behind the Iran-Contra Affair."

Hvordan 'Project Democracys kampagne mod Lyndon LaRouche ødelagde amerikanske valg

Først kom de efter socialisterne, og jeg talte ikke imod – fordi jeg ikke var socialist.

Så kom de efter fagforeningsfolk, og jeg talte ikke imod – fordi jeg ikke var fagforeningsmand.

Så kom de efter jøderne, og jeg talte ikke imod – for jeg var ikke jøde.

Så kom de efter mig – og der var ingen tilbage til at tale på mine vegne.

–Martin Niemöller

Fortiden er prologen. For at forstå hvordan det gik til, at amerikanske efterretningskontorer, der agerede i hemmeligt samarbejde med en britisk udenlandsk magt, som ingen bryder sig om at nævne, begik valgsvindel ved både valget i 2020 og 2016, er det nødvendigt at forstå brugen af bekendtgørelse 12333 og andre præsident-direktiver fra 1980'erne om at omorganisere og centralisere mange efterretningsfunktioner under vicepræsidentens myndighed. (For at forstå konsekvenserne af hvad dette betyder, så tænk "Dick Cheney.") E.O. 12333 (Executive Order 12333 -red) og forskellige andre ordrer fremskyndede privatiseringen af militær- og efterretningsfunktioner. Virksomheder, der undertiden benævnes kvasi, ikke-statslige organisationer ("quangos"), forpestede amerikansk dagligliv – og derefter kom Internettet,

oprindeligt udviklet til militært brug og derefter ulovligt anvendt til universel overvågning gennem kriminelle applikationer af programmer, der oprindeligt var designet til at forsvare USA, såsom Bill Binneys ThinThread-program.

Læs resten på engelsk:

Studying the case of Lyndon LaRouche, and his 1984–1989 legal lynching, is the single most efficient means by which today's American electorate can begin to understand the true nature of the grand crime against the Presidency presently being committed, a crime that will require, for its correction, LaRouche's exoneration, as well as justice for Assange and Snowden.

In fact, whether Julian Assange is successfully kept alive and released from prison in the next weeks, or whether Edward Snowden is soon allowed to return home and assist in the process of cleaning out the "secret government" that has run the United States, is intimately tied to whether Lyndon LaRouche, economist, statesman, and Presidential candidate, is finally exonerated. Though LaRouche died on February 12 2019, his exoneration now plays an even greater role in rectifying the destruction of the American Presidential system that has gone on for over a half-century. The October 6, 1986 attempted assassination of LaRouche, and his subsequent prosecution, conviction and imprisonment, was not an attack on a "maverick political extremist," as it was portrayed by literally thousands of printed and electronic media stories at the time. It was, because of LaRouche's use of his Presidential campaigns to change the direction of the policies of the Reagan and other presidencies, that destroying him meant, in reality, a violent, near lethal assault on the American Presidential system. It was the same Presidential system that came under violent attack with the November 22, 1963 murder of JFK, the April-June 1968 double assassinations of Martin Luther King and Robert Kennedy, and the March 1981 near-assassination of Ronald Reagan.

Lyndon LaRouche(1922–2019), economist and statesman, was for five decades the most controversial figure in American politics. He became a world-class threat through his United States Presidential campaigns. His 1970s denunciation of the genocidal looting policies and predatory lending practices of the International Monetary Fund, the World Bank, and the Anglo-American financial establishment in general, and his successful organizing of the Reagan-era Strategic Defense Initiative in 1982-83, earned him the undying enmity of the “baby doomers” that have now huddled around the trillions-dollar financial scam known as the “Green New Deal.” LaRouche had to be taken out, or at least, down. That attack was coordinated through the privatized intelligence route , including the April 1983 establishment of a “Get LaRouche Task Force” headed up by financier John Train of New York, and involving multiple intelligence agencies. Individuals such as London’s favorite Secretary of State Henry Kissinger, also played a central role in initiating fraudulent legal actions that aimed to stop him. LaRouche’s enemies, including Robert Mueller, played a role in the attempt to shut down LaRouche’s Presidential campaigns in both 1984 and 1988.

It is virtually impossible for Americans to understand what is now unfolding around the Presidential election without knowing why LaRouche posed such a threat, and what was done to silence him. LaRouche’s enemies are the Malthusians—those who want to see the planet’s population reduced by at least half in the next 30 years—the bankers’ environmental movement. Poor people are very bad for the environment, they say. And the most prominent of environmentalists are now, often, also the world’s biggest bankers. Take, for example, the newly-formed Guardians for Inclusive Capitalism, founded by Lynn Forester de Rothschild, whose leaders claim to represent more than \$10.5 trillion in assets under management. Is this a “grassroots environmental movement?” Is this even an “astroturf movement? “ Their plan is to de-carbonize the planet by lessening the number of people presently on it by

four, five, or six billion. Famine, pestilence, disease, and war—the “Four Horsemen”—are their preferred way of doing it. And those are the policies that are the immediate future under the new, friendly, enlightened cyber-dictatorship.

Only a vigorous campaign on behalf of justice in all forms—electoral justice, economic justice, defense of the right to know—can save the United States, the trans-Atlantic world, or the world as a whole. These next days before us give us a chance to not merely demand, but secure that justice. Action in these three cases—pardons in the cases of Assange and Snowden, and exoneration for Lyndon LaRouche—are the direct path to securing justice for all citizens throughout the world, and in every country. They are the path to justice for the President of the United States as well. Fiat Justitia ruat caelum —“let justice be done, though the heavens fall.” Now, in these next days, justice given, is justice gained.

**Nikolas von Kues og
mennesheden den udødelige
art.**

**Helga Zepp-LaRouches tale ved
Schiller Instituttets
videokonference:
Verden efter det amerikanske**

valg – skabelsen af en verden baseret på fornuft

12. december (EIRNS) – Panel 2: At undslippe faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på menneskehedens fælles mål

Den første taler i dette panel, der giver vores hovedpræsentation, er Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Institutet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej, godaften eller god eftermiddag, afhængigt af hvor I befinder jer. Da vi [i sin tid] besluttede at afholde denne konference kort efter det amerikanske valg, forventede vi, at det ville være et meget farligt øjeblik i historien, og vi navngav konferencen: "Skabelsen af en verden baseret på fornuft". Nu lyder det måske meget fjernt, men denne konference er ikke beregnet til akademisk diskussion af de rejste spørgsmål, men skal fungere som en appel til alle institutioner, regeringer, folkevalgte, mennesker af god vilje... til at hjælpe Schiller Institutet med at organisere en international alliance af mennesker, der griber ind i den nuværende situation, fordi løsningerne er der. Det er absolut muligt at finde en vej ud af hver af kriserne. Men det kræver, at folk aktiveres og optræder som statsborgere.

Hvis man ser på verden nu, vil mange mennesker let begynde at fortvivle, for hvis man tænker på ordsproget: "Dem, som guderne ønsker at ødelægge, gør de først vanvittige," finder man et ekko heraf i mange hjørner. Og det er også meget klart, at man kan spørge sig selv, hvorvidt menneskeheden har den moralske egnethed til at overleve? Fordi adfærden af mange institutioner og mennesker undertiden synes at sige det modsatte.

Kombinationen af kriser er virkelig hidtil uset. Lad mig blot

berøre nogle af dem. Vi har en pandemi. Denne pandemi er blevet håndteret forholdsvis godt i Asien, i flere asiatiske lande, men den er fuldstændig ude af kontrol i USA, i Europa og også i mange udviklingslande. Alene den 10. december var antallet af nye infektioner i USA 217.729 nye tilfælde. På en uge, fra 3.-9. december, døde der 16.850 mennesker. I Tyskland, som gjorde det relativt godt i starten, men den 11. december, dvs. i går, havde man 27.217 nye tilfælde – det er helt ude af kontrol; 524 dødsfald på én dag. Og de forskellige guvernører og regeringen taler om muligheden for en komplet, total nedlukning, selv før jul og derefter ind i det nye år.

Det havde ikke behøvet være sådan, for hvis folk ville have fulgt, hvad der har vist sig at være en effektiv metode, nemlig generel test – test, test, kontaktsporing, anvendelse af digitalisering og moderne teknologi; og derefter sætte folk i karantæne – så kunne det have været bragt under kontrol, og det gøres stadig ikke.

Oven i COVID-krisen, som faktisk forværres enormt heraf, er en hungersnød, der af Verdensfødevareprogrammet karakteriseres som værende af "bibelske dimensioner", hvilket betyder, at hvis der ikke gøres noget dramatisk for at ændre det, kan der til næste år være 270 millioner mennesker døde. Og selvfølgelig kunne dette afhjælpes meget hurtigt, ved også at redde landbruget i USA og Europa og andre såkaldte avancerede lande, og fordoble fødevareproduktionen.

Dette er naturligvis bare toppen af den underliggende krise, hvilket er, at systemet kolliderer: Det finansielle system er håbløst bankerot og alle de billioner af penge, der er blevet pumpet ud af Den europæiske Centralbank, som i alt udstedte 1,85 billioner Euro, hovedsageligt gennem et 'Pandemic Emergency Purchase Program'; den amerikanske centralbank, Federal Reserve, et sted mellem 6 og 7 billioner dollars, som alle gik til at redde det bankerotte system og ikke så meget til investeringer i realøkonomien. Og dernæst, ud over dette igangværende sammenbrud, som ikke er afsluttet, har man den

virkelig vanvittige bestræbelse fra Den Europæiske Union for at gennemføre en 'Green Deal'. De mødtes netop i går og besluttede at reducere udledningen af CO2 i 2030 fra de planlagte 40% til 55%; det samme forsøges med Green New Deal i USA, hvis Biden bliver den nye præsident. Det er det rene vanvid, fordi det vil betyde, at man svækker en allerede kollapsende økonomi ved at dirigere alle investeringer udelukkende i retning af grønne teknologier – og på den måde kan vi ikke opretholde moderne industrisamfund.

Den europæiske og amerikanske økonomi falder sammen, sidste år med ca. 10% i gennemsnit, mens Kina, f.eks. allerede i tredje kvartal, efter at de var kommet sig godt efter COVID-krisen, havde en vækstrate på 4,9% og i november måned steg den kinesiske eksport i gennemsnit med 25%.

Det er den egentlige årsag eller en af de medvirkende årsager til denne absolut hysteriske anti-Kina-kampagne. Fordi, det som vi grundlæggende ser på, er sammenbruddet af det gamle paradigme, det neoliberale system, det der har udgjort det såkaldte "vestlige finanssystem", det transatlantiske system, og det er derfor at Pompeo har holdt den ene tale efter den anden og forårsaget et anti-kinesisk hysteri, der går langt ud over McCarthyismen: Han har netop talt i Georgien og sagde, at enhver kinesisk studerende i USA, enhver professor, er en kinesisk spion. Og [marskal] Billingslea, præsidentens særlige udsending for våbenkontrol, holdt netop den 17. november, meget faretruende, en tale for 'National Institute of Public Policy', hvor han stort set gik grassat mod Rusland og Kina og sagde, at man ikke kan stole på Rusland i spørgsmål om våbenkontrol; at Kina er ansvarlig for at slippe coronavirus-pandemien løs rundt om i verden, og grundlæggende, at Rusland vil fremme en nuklear doktrin, der fremmer tidlig anvendelse af atomvåben med strategien "optrap for at vinde".

Altså, denne påstand er en fuldstændig løgn. Det er faktisk, hvad den nuværende NATO-doktrin siger, men de hævder, at Rusland har en plan om at angribe NATO og regner med NATO's

kapitulation. Billingslea sagde også i samme tale, at han rådede Trump-administrationen, eller præsident Trump personligt, til ikke at bekræfte Reagan-Gorbatjov-erklæringen om, at atomkrig ikke kan vindes af nogen. Dette er grunden til, at den russiske udenrigsminister Lavrov i den seneste periode mange gange har advaret om, at der er en meget farlig illusion om, at en begrænset atomkrig kan vindes. Og som mange andre eksperter, herunder fra 'Federation of American Scientists', har advaret om, findes der ikke sådan en ting som en "begrænset" atomkrig, fordi det er selve kernen i atomvåben, at det øjeblik man benytter ét af dem, vil de alle blive benyttet.

Billingslea beskyldte også Kina for at opbygge sit atomvåbenarsenal bag en "Stor mur af hemmeligholdelse". Virkeligheden er imidlertid, at mens både USA og Rusland har, tror jeg, et sted mellem 6.000-7.000 nukleare missiler, har Kina en blot 290; og i betragtning af det faktum at der er denne kontinuerlige anti-Kina-kampagne, føler de sig naturligvis nødsaget til at opbygge deres atomarsenal. Og man har en dynamik, hvor der er en hårdning i Kina, aldeles tydeligt, og der er et tysk ordsprog, som siger: "Som man råber ind i skoven, får man svar tilbage". Så man er i en optrapningsspiral, som er yderst farlig. Maria Zakharova, talskvinde for det russiske udenrigsministerium, sagde, at alt dette kun er et påskud for, at USA moderniserer sine mellem- og kortdistance-atommissiler.

Det er en ironi, at Trump-administrationen nægtede en anmodning fra 'Federation of American Scientists' om at offentliggøre størrelsen på deres lagre med atomspræghoveder blot fem dage før denne rablende tale af Billingslea. Det plejede de at gøre indtil 2018, men ikke længere. Og Hans Kristensen sagde dybest set, at Billingsleas beskyldninger mod Kina ville være meget mere troværdige, hvis USA ville afsløre deres antal i så henseende.

Så man har en utrolig situation på alle disse områder. Og hvad

vi diskuterede i det sidste panel, de utrolige begivenheder i USA, de fem års operationer mod Trump, først som kandidat, derefter i hele hans præsidentperiode; Russiagate, som ikke kunne bevises; rigsretssagen, som var baseret på løgne; og nu endelig den forsøgsvis, eller faktiske, svindel ved valget – og en helt utrolig censur fra de store tv-stationer, der erklærer hvem som vandt valget; af de sociale medier, der censurerer indhold! Så man har en situation, der virkelig er ude af kontrol. Og det er derfor, vi skal tænke tilbage og overveje, hvordan kan vi udvikle en anden tilgang til tænkning? For jeg synes, det er det vigtigste spørgsmål. Og titlen på denne konference er “Modsætningernes sammenfald”.

Jeg vil gerne tage et skridt tilbage til hvad min afdøde mand, Lyndon LaRouche, har understreget i hvert eneste land, han nogensinde har rejst til: Han bad folk, især unge mennesker, om, at de skulle begynde at reflektere over deres særlige ideologi. Fordi når man er i USA, er det meget let at se, at folk i Europa tænker anderledes i europæiske lande, hver enkelt af dem tænker stadig anderledes; mennesker i Latinamerika tænker anderledes. Men når man er i et land, tænker man ikke meget over det; man synes alt er indlysende. Og Lyndon LaRouche er meget berømt, og det kan man overbevise sig om ved at læse hans mange bøger – hvilket vil holde én beskæftiget i et stykke tid – fordi han var meget optaget af hvordan man giver folk en metode til at blive selvbevidst om sin egen metode til tænkning.

Vi har lige nu, som en del af denne civilisatoriske sammenbrudskrise, en reel krise i metoden for tænkning. Der er enorm forvirring omkring meninger, og det har nået et absolut krisepunkt efter pandemiens udbrud, hvor mennesker, der op til det tidspunkt var ret rationelle, gik ind i de vildeste fortolkninger og sammensværgelsesteorier og bestræbelser på at forklare noget, som tydeligvis er meget skræmmende. Nu sætter de fleste mennesker ikke spørgsmålstejn ved det aksiomatiske grundlag for deres synspunkter. De betragter dem som

selvindlysende sandheder, som kendsgerninger, som den eneste sande sandhed. Men hvis man foretager en erkendelsesteoretisk undersøgelse af disse meninger, finder man ud af, at de mange gange er dannet på baggrund af nominalisme – at folk bare tager et ord og derefter springer derudaf, som om det skulle være forklaringen; eller empirisme, positivisme, og konklusioner drages som et resultat af en reduktionistisk metode, deduktionisme, eller der foretages en analyse på baggrund af at verden ses gennem konkave briller: Hvis man gør det, projicerer man et kort af sit eget sind og egen tro på hensigterne over på den formodede opfattelse af den anden person.

Vi kan se det lige nu: Dette er typisk tilfældet for folk, der eksempelvis definerer, lad os sige EU's formodede geopolitiske interesse, over for Ruslands og Kinas. Eller hvad man for øjeblikket har i USA, de kredse, der beskylder Kina for imperialistiske tilbøjeligheder, fremmer selv nøjagtig sådanne tilbøjeligheder, hvor enhver, der ærligt undersøger sagen, må komme til den konklusion, at den kinesiske udviklingsmodel ikke kun har udryddet ekstrem fattigdom i Kina – det færdiggjorde de for bare to uger siden, og alt i alt har Kina løftet 850 millioner mennesker af sin egen befolkning ud af fattigdom til en voksende, stor middelklasse; men Kina tilbyder også sin udviklingsmodel til udviklingslandene, hvilket åbenlyst udfordrer påstanden om imperialistiske tilbøjeligheder.

Nu sagde jeg, at det overordnede emne for denne konference begrebet om 'Coincidentia Oppositorum' – sammenfaldet af modsætninger, et koncept, der blev udviklet af Nicolaus fra Cusa (Cusanus), der var den vigtigste tænker i det europæiske intellektuelle liv i det 15. århundrede. Og, hvad der faktisk er meget vigtigt, han var den første til at udvikle principper for den moderne suveræne nationalstat. Det gjorde han hovedsageligt i sin 'Concordantia Catholica', der for første gang præsenterede ideen om, at regeringen skal arbejde med

samtykke fra de regerede, og at der må være et gensidigt forhold mellem regeringen, repræsentanterne og de regerede.

Han er også ophavsmand til moderne naturvidenskab: Han udviklede en metode til at tænke – at tænke noget helt nyt – og han sagde meget selvbevidst, at han foreslog noget, som intet menneske nogensinde havde tænkt før. Og den metode ligger også til grund for alle de filosofiske skrifter og den økonomisk-videnskabelige metode fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hans fysiske økonomi. Det er grundlæggende tanken, at menneskelig fornuft har evnen til at definere en løsning på et helt andet og højere niveau end dem, hvor alle konflikter og modsætninger opstod. Det omhandler kapaciteten til at tænke en Helhed, der er af en højere orden og kraft end de Mange, enkelte elementer. Og når man først har trænet ens sind til at tænke sådan, har man en ufejlbarlig nøgle til kreativitet, og man kan anvende denne tankemåde indenfor stort set alle domæner af tænkning.

For at nærme sig modsætningernes sammenfald er man nødt til at starte med en afvisning af den aristoteliske metode. Altså, Aristoteles siger: "hvis noget er A, kan det ikke samtidigt være B." Men 'sammenfaldet' er heller ikke $A + B$ divideret med 2 eller en anden algebraisk eller aritmetisk beregning. Nicolaus udvikler sit koncept i flere af sine skrifter, men i vid udstrækning i 'De Docta Ignorantia', (Om den tillærte Uvidenhed), som straks blev angrebet af professoren og skolastikeren fra Heidelberg, Johannes Wenck, i et angreb på 'De Docta Ignorantia', kaldet 'De Ignota Litteratura' (Den uvidende lærde), en hentydning til Nicolaus. Nicolaus svarede flere år senere, fordi han ikke modtog denne skrivelse med det samme, i et lille skrift, som jeg anbefaler jer alle at læse, kaldet 'Apologia Doctae Ignorantiae', hvori han beklager, at den aristoteliske tradition i dag (hvilket vil sige i Cusas tid) var fremherskende, hvilket ville kategorisere 'modsætningernes sammenfald' som kætteri, da denne skole fuldstændigt afviser denne tilgang som helt modsat deres

hensigter; nu var intentionerne i virkeligheden af en oligarkisk karakter, hvilket han ikke siger her, men det var hvad det var. Derfor siger Cusa, at det ville være et totalt mirakel og ville være en fuldstændig transformation af deres skole, hvis de ville opgive Aristoteles og nå frem til et højere perspektiv.

I modsætning til den aristoteliske metode, der bliver viklet ind i kampen mellem modsætningerne, betragter synspunktet med 'modsætningernes sammenfald' processen fra et højere niveau. Og dette blev nævnt i den lille video, som blev vist i begyndelsen [i Panel 1], hvor jeg taler om behovet for at udgive Lyndon LaRouches samlede værker: At opfattelsen om sammenfald er som at betragte begivenheder som fra et højt tårn: Hvor man ser jægeren, den jagede og processen med jagt. Og det giver én et helt andet perspektiv, end hvis man var jægeren eller den jagede, eller bare løb med næsen i sporet.

For at nå et [sådan] niveau af tænkning kræves imidlertid en enorm anstrengelse. Det kræver en spænding i sindet. Det er ikke noget, man kan tænde for, men det er en intellektuel kamp. Men når man først har gjort det, har man evnen til at bevæge sig ind i områder, der ellers er helt lukket. Nicolaus henviser til hvordan tænkere som Avicenna (også kaldet Ibn Sina) har brugt negativ teologi for at få sindet ud af vanen med at lægge sig fast på det trivielle, der udspringer af sanseopfattelserne. Men det smarteste, siger Cusa, var Platons argument i Parmenides-dialogen, hvilken for enhver der har kæmpet med Platons dialoger, sikkert er den mest udfordrende af alle disse dialoger. Parmenides var lederen af den metodologisk reduktionistiske, eleatiske skole, der udsagde, at tingenes essens kun kan erfares gennem tankeprocessen og ikke gennem noget der har med materien at gøre. Men at samme essens skulle være enkel i en streng forstand, uden al mangfoldighed og variation – og især uden nogen ændring og bevægelse. Al mangfoldighed tilvejebragt gennem sanserne og de deraf følgende forandringsprocesser, er dermed kun

tilsyneladende, sagde Parmenides. De er illusoriske, hvorfor enhver mangfoldighed og forandring hverken hører til tingenes essens eller tager del i dem.

I denne dialog lokker Platon Parmenides til at afsløre netop det iøjnefaldende paradoks i hans tænkning, nemlig at Parmenides udelukkede forandringsprincippet. I den tradition, som Platon etablerede, er "forandring" ikke den lineære udvidelse af et euklidisk rum, men den kontinuerlige rækkefølge af originale aksiomatisk revolutionære opdagelseshandlinger, der fører til et forbundet sæt opdagelser af universelle fysiske principper, som uddyber kendskabet til det fysiske univers og perfektionerer de kreative kræfter hos alle de mennesker, som disse fremskridt overføres til. Nicolaus siger på et tidspunkt, at gennem denne uddannelse genskaber ethvert menneske udviklingen i hele universet op til dette punkt i sit sind. Det er dette mikrokosmos i sindet, der svarer til makrokosmos som helhed, hvilket er universet, der gør det muligt for hvert menneske potentielt at have forhåndsviden, at vide nøjagtigt, hvad den nødvendige næste opdagelse må være for at fortsætte den lovmæssige proces med skabelse.

Dette er meget vigtigt, fordi det har alt at gøre med begrebet relativ potentiel befolkningstæthed, som blev udviklet af Lyndon LaRouche, fordi det også giver dig en målestok for den absolut nødvendige næste opdagelse.

For Platon er hver enkelt sådan opdagelse resultatet af en tilfredsstillende opdagelse, som det menneskelige sind kan skabe på en "intuitiv" måde, hvorfor Einstein understregede, at "fantasi er vigtigere end viden. For viden er begrænset, mens fantasien omfavner hele verden, stimulerer fremskridt og føder evolution".

Platons svar på Parmenides er derfor hans ontologiske forestilling om at 'blive til', som det menneskelige sinds fortsatte evne til at frembringe sådanne hypoteser eller

hypotesen om den højere hypotese, hvor den altomfattende ændring er 'det ene' [helheden], som inkluderer 'de mange' på et højere niveau.

Den samme metode til tænkning blev anvendt af Nicolaus, da han løste et problem, som havde efterladt mange tænkere og matematikere søvnløse siden oldtiden, nemlig problemet med cirkelns kvadratur. Archimedes, en tidligere matematiker, havde forsøgt at løse problemet med udelukkelsesmetoden ved at indskrive og omskrive et stadigt stigende antal polygoner på cirklen. Den forkerte antagelse er, at omkredsen af de to polygoner i sidste ende vil falde sammen med cirklen. På denne måde fandt Archimedes en brugbar tilnærmelse af tallet pi, men i virkeligheden blev problemet ikke løst. Fordi Cusa siger, at jo flere vinkler polygonen har, jo længere væk kommer man fra cirklen.

Det krævede Cusas revolutionerende tankemåde for at løse problemet med cirkelns kvadratur, ved at gøre det klart, at en cirkel ikke kan konstrueres med en geometri, der er baseret på den aksiomatiske antagelse om selvforklarende punkter og lige linjer, men at en aksiomatisk anderledes geometri må anvendes, hvorved cirkulær aktion erstatter den euklidiske selvindlysende antagelse om punktet og den lige linje. Det isoperimetriske princip, som det kaldes, om cirkelens forrang, gør det klart, at man fra cirklen kan nå frem til polygonen, men ikke omvendt. På denne måde tilvejebragte Nicolaus den afgørende demonstration af forskellen på det matematiske domæne, der er begrænset til de sammenlignelige ting, og så det helt særskilte domæne med de usammenlignelige ting.

Denne fremadskriden fra Archimedes' forståelse af cirkelns kvadratur til Cusas finere forståelse illustrerer også rollen af den menneskelige opdagelse af et allerede eksisterende universelt princip og ændringen af dets eksistens som et potentiale, men som et potentiale, der tidligere var skjult fra udgangspunktet af menneskets erkendelse, til "realiseringen" af dette princip gennem den menneskelige

opdagelse. Det er denne kontinuerlige opdagelsesproces, som ontologisk, erkendelsesmæssigt set, er primær, dette er helheden der er vigtigst, relativ til indholdet af alle og enhver af 'de mange'.

Bernhard Riemann, hvis videnskabelige metode bidrog til at navngive LaRouche-Riemanns økonomiske model, uddybede den samme idé i et skrift, der blev citeret af Lyndon LaRouche, "Zur Psychologie und Metaphysik" – "Om psykologi og Metafysik" – ved at beskrive den menneskelige sjæl som en kompakt, tæt pakket og mangfoldigt forbundet masse af idéer, "Geistesmassen", som denne forestilling blev udviklet af Herbart og derefter taget op af Riemann; eller som Lyn kaldte det, "tankeobjekter". Hver ny sådan "Geistesmasse" eller idé vækker genklang med alle de tidligere akkumulerede [idéer], og interagerer på en gensidig måde, så meget desto mere, som der er en indre affinitet imellem dem. Riemann siger også, at disse kompakte 'Geistesmasser' fortsætter med at eksistere, selvom den person, der har skabt dem, er død og bliver en del af det, han kalder Jordens sjæl. I det væsentlige udtrykkes den samme idé af Vernadsky, da han holdt et foredrag i Paris i 1925, hvor han beskrev den menneskelige art og det kollektive menneskelige sind som en "geologisk kraft" i universet. Vernadsky insisterede på, at hele universets historie beviser, at Noössfæren – det der er påvirket af menneskelig intellektuel aktivitet og fornuft – vil få mere og mere herredømme over biosfæren. Og det er denne anti-entropiske karakter af det menneskelige sinds kreativitet, som er den mest avancerede del af det fysiske univers' drivkraft, hvorfor der er grund til optimisme for menneskehedens fremtid.

Det antyder, at flere og flere mennesker i alle forskellige nationer og kulturer vil blive i stand til at hæve sig over det infantile niveau af sanselig vished og overvinde mislykkede ideologiske traditioner, såsom skolen for sofistisk retorik, som ikke bekymrer sig om sandheden, men om sejren for hvilken som helst påstand, som sofisten ønsker at fremsætte

for at fremme sit eget ego.

Konceptet om modsætningernes sammenfald kan anvendes på den nuværende strategiske situation, og faktisk alle områder af menneskelig viden. Menneskehedens interesse, hvis man definerer den, ikke som den nuværende levende befolknings interesse, her og nu, men med hensyn til alle kommende generationers interesse, i det væsentlige den samme idé som indledningen af den amerikanske forfatning: At det ikke alene er nutiden, men alle fremtidige generationer, som det fælles gode skal tjene, og i denne tid hele verden, hele den menneskelige befolkning.

At opnå en forståelse af hvad dette betyder, vil sige, at hvis man tænker over hvordan man kan anvende det, som jeg lige sagde teoretisk på den nuværende verdenssituation, hvis man tager hver enkelt nation som et mikrokosmos, er fred i makrokosmos, ifølge Nicolaus fra Cusa, kun muligt, hvis hvert mikrokosmos har den bedst mulige udvikling, og tager det som værende i sin egen interesse, at alle de andre mikrokosmos udvikler sig. Det vil sige, at man ikke tager den såkaldte geopolitiske egeninteresse af nationen eller en gruppe af nationer, og positionerer sig imod den påståede interesse fra alle de andre, men at man har en anden opfattelse, og afviser at der skulle være en modsætning, som hævdet af den aristoteliske metode. Hvis man tager et primært ontologisk udgangspunkt i Platons forandringsbegreb, kan udviklingen af hvert mikrokosmos betragtes som en kontrapunktisk komposition, en fuga, hvor udviklingen af hver node og hver idé bidrager til den fremtidige udvikling af alle andre.

Der er allerede fungerende eksempler, hvor man kan se en tilnærmelse til, hvordan det kan fungere. F.eks. i det internationale samarbejde i den termonukleare fusionsreaktor i Cadarache, Frankrig, ITER, som er det fælles samarbejdsprojekt mellem 34 nationer, der alle drager fordel af opdagelserne. Der er naturligvis også det potentielle internationale samarbejde inden for rumforskning og -rejser: Vi har i

øjeblikket tre meget fascinerende missioner til Mars, som alle i løbet af et par uger ankommer til Mars, og ville det ikke give mening at slutte sig til forskningen i fællesskab. Nu er det ikke spørgsmålet om, hvem der sætter det første flag på Mars, eller hvem der sætter den første kvinde eller mand på Mars, men det er spørgsmålet om, hvordan vi erobrer solsystemet til menneskelig beboelse?

Se, vores solsystem er utroligt stort. Jeg ved ikke, om man for nylig har kigget op til stjernerne, eksempelvis til Mælkevejen, men endnu længere væk; vores galakse er kun en ud af 2 billioner galakser, som hidtil er blevet opdaget af Hubble-teleskopet!

Tænk bare på menneskehedens langsigtede eksistens: Menneskeheden har eksisteret i et par millioner år, men i henseende til beviselig registreret historie kender vi i virkeligheden kun en smule til de sidste 5.000 år, gennem arkæologi ved vi lidt mere, men stadig kun virkelig en meget kort tidsperiode. Ønsker vi nu, at menneskeheden skal være en udødelig art, eller ønsker vi, at menneskeheden bare skal være som en af de mange andre arter, der kommer og går, og som forsvinder i forbindelse med de store masseudryddelser? Det betyder ikke noget, så skaber evolutionen sidenhen andre arter med et højere stofskifte, så det betyder ikke rigtig noget, om menneskeheden forsvinder i processen. Altså, det mener jeg ikke. Fordi jeg tror på, at menneskeheden, uanset hvad vi finder i universet generelt, hvis der skulle være andet intelligent liv et eller andet sted, er menneskeheden helt enestående. Vi er indtil videre den eneste kendte kreative art.

Om nogle få milliarder år vil Solen holde op med at fungere, og sætter os ude af stand til at leve på jorden, og derefter er det sidste udkald for at kolonisere rummet; at gøre andre planeter beboelige for den menneskelige art vil være et spørgsmål om vores arts overlevelse. Jeg tænker det udmærket er muligt, hvis vi bevæger os væk fra den nuværende tilstand

af at opføre os som spædbørn, som små drenge, der sparker hinanden over skinnebenene, og at vi udvikler vores fulde potentiale, samarbejder med andre mennesker, samarbejder med andre kulturer og opfylder menneskehedens langsigtede skæbne, som den art der bevidst skaber forandring i universet, og på den måde opfylder vores sande mission som en menneskelig art. Se, jeg mener det er op til os at foretage denne forandring, og på denne måde skabe evnen til at komme ud af denne krise i live og med glæde.

Og det var, hvad jeg ønskede at sige.

Verdens øjne er rettet mod den amerikanske højesteret – og Schiller Instituttets konference i weekenden

10. december (EIRNS) – Den retssag, som staten Texas har indbragt for USA's højesteret, fremstår som den afgørende juridiske slagmark for valgsvindlen i 2020, og alle dens konsekvenser for USA og verden. Begge sider bærer ved til bålet: i alt 18 stater har indgivet såkaldt 'amici' til støtte for Texas, og i dag indgav seks af disse stater også en anmodning om at gribe ind, hvilket indikerer yderligere stærk støtte til initiativet fra Texas. Ligeledes underskrev 106 republikanske kongresmedlemmer i dag en opfordring til at indbringe en strøm af 'amicus curiae' ('venner af domstolen') til støtte for Texas. På den anden side indgav 22 andre stater samt District of Columbia i dag en kort opbakning til de fire stater, der nævnes i Texas-sagen.

Ud over selve de juridiske argumenter i Texas-sagen, der både har substans og kendsgerninger, påpegede præsident Donald Trumps egen 'amicus-brief', der blev indgivet i går, det politiske spørgsmål om liv og død: "Vores land er dybt opdelt på en måde, som uden tvivl ikke er set siden valget i 1860. Der er et højt niveau af mistillid mellem de modstridende parter", hvilket påkalder sig højesterets indgriben.

YouTube har allerede taget forebyggende skridt for at forsøge at overtrumfe Højesterets forfatningsmæssige beføjelser ved at meddele, at det nu vil slette alt indhold, der vover at hævde, at "udbredt bedrageri eller fejl ændrede resultatet af det amerikanske præsidentvalg i 2020". Hvorfor? Fordi "tilstrækkeligt mange stater har godkendt deres valgresultater til at afgøre hvem der er valgt præsident," som virksomheden arrogant udtaler.

Og hvad med højesteret?

Ligeledes opfordrer 'Lawyers Defending American Democracy' (LDAD), der udsendte et åbent brev med underskrifterne fra 1.500 nuværende og tidligere advokater, dommere, lokale og statslige formænd for amerikanske advokatforeninger, amerikanske advokater og advokatprofessorer, til at Trumps advokater sanktioneres og indstilles til disciplinærsager, for at vove at påstå at der var valgsvindler – et åbenlyst forsøg på at terrorisere advokater og true enhver dommer, herunder højesteret, der måtte træffe afgørelser på baggrund af sagens kendsgerninger.

Og hvad med behørig proces?

Dette stadig mere skingrende, jakobinske miljø forstærkes af de uhyrlige anti-kinesiske udfald fra udenrigsminister Mike Pompeo, der beskæftiger sig med det der kun kan beskrives som 'gule-fare-McCarthyisme'. Enhver der foreslår at samarbejde med Kina, også indenfor den akademiske verden, fordømmes som "ikke-amerikansk".

Væsentlige dele af Trumps støttebase er blevet suget ind i denne selvmorderiske anti-Kina-holdning, på trods af at de selvsamme fjender, der er ude på at stjæle det amerikanske præsidentskab, også står bag bestræbelserne på at vælte Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin. Faktisk viser EIR's pamflet, 'End the McCarthyite Witch Hunt Against China and President Trump,' sig at være helt korrekt.

Dette er et perfekt eksempel på den slags spørgsmål, der kun kan løses ved at ty til Nicholas Cusanus' metode med 'modsatningernes sammenfald' – ved at tænke som Beethoven og LaRouche – hvilket vil være det centrale tema for Schiller Instituttets konference i weekenden. Som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har udtalt: Under betingelser med en systemisk sammenbrudskrise som i dag, kan ingen enkeltstående krise løses, medmindre man løser alle kriser.

Supreme Court Rejects Texas Case Vs Four Swing States

Dec. 11 (EIRNS)—In a short order released by the Supreme Court this afternoon, the Texas case challenging the results in four states, with Amicus briefs from 17 other states, from President Donald Trump, and a number of members of Congress, was rejected. "Texas has not demonstrated a judicially cognizable interest in the manner in which another state conducts its elections," the court said, dismissing all other related claims as moot.

Hvilke karakteregenskaber kræves der for at være en

stor præsident

5. december (EIRNS) – I betragtning af den intense kamp, der finder sted om spørgsmålet om hvem der bliver den næste præsident for USA, vil det være nyttigt at høre Lyndon LaRouches ord om spørgsmålet om de karakteregenskaber, der kræves for at være en stor præsident. LaRouche var selv præsidentkandidat i 1980 (såvel som syv andre gange). Under det demokratiske primærvalg i New Hampshire i 1980 mødtes LaRouche med den republikanske kandidat Ronald Reagan, og introducerede Reagan til ideen om at afslutte den britiske atomare afskrækkelsespolitik for "gensidig garanteret ødelæggelse" ved, gennem udvikling af partikelstråle- eller laserstrålevåben, at "gøre atomvåben forældede", som Reagan udtrykte det den 23. marts 1983, da han bekendtgjorde sin vedtagelse af LaRouches forslag og kaldte det Strategic Defense Initiative.

Under denne kampagne blev LaRouche af en interviewer spurgt om, hvem han mente havde været den største præsident. Som svar identificerede han Abraham Lincoln og også Frankrigs Charles de Gaulle, som følger (let redigeret afskrift):

Lyndon LaRouche: "Charles de Gaulle er sandsynligvis den mest bemærkelsesværdige leder med denne [kvalitet], selvom han fejlagtigt ikke blev værdsat i sit eget land – en stor propaganda mod ham. I midten af 1950'erne, da Frankrig var i en alvorlig krise, trådte de Gaulle frem og sagde, at han måtte blive præsident for Frankrig. Han var ikke valgt til nogen stilling på det tidspunkt; han kom helt udefra. Han sagde, her er en krise, jeg må træde til og føre Frankrig ud af denne krise. Det lykkedes ham; og således blev Den femte Republik konstitueret. Og selvom landet stadig har mange mangler i dag, blev Frankrig bragt ud af denne uhyggelige tilstand, hvor det havde tumlet rundt i årtier, og begyndte at udvikle sig omkring atomkraft, omkring dets rumfart og et par andre ting. Det begyndte at udvikle sig.

"De Gaulle havde en opfattelse af Frankrig, som svarer til min opfattelse af USA. En nations funktion er at lede, at give nationen et moralsk formål i verden. Sidenhen deltager nationens befolkning – igennem nationen – i udformningen af menneskehedens fremtid, hvilket er det, som vores forfatning foreskriver os. Det er livet, friheden og forfølgelsen af lykke for os selv, men vigtigere, for vores eftertid; den verden som vi skaber. De Gaulle havde samme [opfattelse], han forstod det, og var derfor, efter min mening, en af de største ledere i det indeværende århundrede.

"En leders funktion er ikke kun at vedtage love. Det er undertiden nødvendigt med love, men vi har en overdreven afhængighed af love, og det er et symptom på en svag leder at udstede mange love. Den måde man får tingene gjort på, indenfor hvad som helst, især regeringsførelse, er præsidentens funktion, at definere nationale mål og at appellere til den nationale konsensus om disse mål. Derefter finder man en kombination af offentligt og privat initiativ, men især privat initiativ, for netop at få tingene gjort. Og sådan fungerer det. Og det er, hvad der mangler. Præsidentens funktion er at være instrumentet for folkets selvstyre; at yde den form for lederskab som de søger, ved at vælge nationale mål som det overvældende flertal af befolkningen vil stille sig bag, hvilket private initiativer i vid udstrækning vil få gjort, med regeringens opbakning til den handling af privat foretagsomhed ...

"Jeg mener, man bliver nødt til at give fremragende point til Abraham Lincoln. Han var utvivlsomt den største skikkelse – han undervurderes som en slags enfoldig fyr. Han havde ydmyghed, og jeg synes, det er nødvendigt for en leder. En leder er virkelig et instrument for et højere formål, han er ikke en diktator, der har fået absolut autoritet. Han er tjeneren for et højere formål, ligesom en præst eller en pave, samme sag. Og derfor må lederen på sin vis repræsentere den kompetencemæssige ledelse, men han skal have den ydmyghed, der

afspejler det faktum, at han er et instrument for et højere formål. Han må udstråle det at tro på dette og leve ud fra dette synspunkt. Lincoln havde netop den kvalitet. Han frelste vores nation, han bevarede det fundament, som grundlæggerne havde forsøgt at give os. Indbegrebet i vores nation er de organiske impulser, som vi kalder Det amerikanske System, den amerikanske måde at gøre tingene på, hvor, til trods for mange fordrejninger pålagt fra oven, alle folk, indtil for nylig, har haft en særlig kvalitet, som vi kalder den amerikanske metode, den amerikanske måde at anskue tingene på. Hvilken, på trods af alle ufuldkommenheder, er den bedste i verden for så vidt som befolkningen angår. Og Lincoln var præsidenten, der sikrede og gav os dette perspektiv. Jeg tror, at disse er eksempler på rigtige ledere”.

Næste weekend, den 12. og 13. december, afholder Schiller Instituttet en international onlinekonference med temaet “Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft”. Spørgsmålet om den påkrævede kvalitet af lederskab vil denne gang, i den største civilisationskrise siden mindst Anden Verdenskrig, være et stort diskussionsemne. Tilmeld dig for at deltage i denne onlinekonference. Der vil være fire paneler i løbet af de to dage, hvoraf den første vil være en rapport fra en international kommission om sandhed i forbindelse med valg. Den overordnede idé for konferencen kaldes ‘Modsætningernes Sammenfald’. Ideen er at give folk de intellektuelle værktøjer til at finde ud af, hvordan det amerikanske præsidentskabs principielle magt kan anvendes på vegne af hele verden og især USA.

Billede: Charles De Gaulle, af Ludwig Wegmann. Licens: CC BY-SA 3.0 DE

En presserende meddelelse fra Helga Zepp-LaRouche: Israelsk snigmord på Mohsen Fakhrizadeh – er dette en fælde for Trump?

Den 30. november (EIRNS) – Den følgende erklæring fra Schiller Instituttet er af formand Helga Zepp-LaRouche godkendt til massedistribution:

Den 30. november – Det brutale snigmord på Irans førende atomforsker, Mohsen Fakhrizadeh, skal ses for, hvad det er – en terrorhandling. Denne forfærdelige udvikling, som de iranske ledere beskylder Israel for (Israel har myrdet andre iranske forskere), har potentialet til at fungere som en fælde for præsident Donald Trump, der lige nu kæmper for at bevise den omfattende valgsvindel, der blev begået i et forsøg på at stjæle hans genvalg til en anden valgperiode. Selvom planlægningen og godkendelsen af mordet stadig ikke står klart, antyder visse iranere og sådanne falske nyhedsmedier som New York Times i USA, at USA godkendte drabet, da det var USA, der gennemførte drone-mordet i januar på Qasem Soleimani, lederen af Irans Revolutionsgarde.

Præsident Trump har opfordret til at afslutte de onde 'regimeskifte-krige', der blev iværksat af præsidenterne Bush og Obama, og har for nylig fjernet de militære ledere, som nægtede at udføre hans ordre om at fjerne amerikanske styrker fra disse krige. Den største fare ved det nylige mord er, at USA bliver inddraget i en krig med Iran, som hurtigt kunne udvikle sig til en ny verdenskrig med Rusland og Kina. For at forhindre en sådan katastrofe for civilisationen opfordrer Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet præsident Trump

til at acceptere opfordringen fra præsident Vladimir Putin, om straks at indkalde til et topmøde med lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at imødegå krigsfaren såvel som de universelle kriser fra pandemien, den voldsomme hungersnød i Afrika og den globale økonomiske og finansielle sammenbrudskrise. Uanset om præsident Trump lykkes med at bevise valgsvindlen eller ej, er han præsident indtil den 20. januar, og den fare, som menneskeheden står over for i dag, kan ikke vente

Baggrund på engelsk:

Rouhani: Iran Smarter Than To Fall in Trap

Nov. 30 (EIRNS)—The rational response by Iran, Russia, and the Gulf countries' leadership to the assassination of Iranian nuclear scientist Mohsen Fakhrizadeh Nov. 27, shows that the nature of this operation is to provoke Iran to retaliate militarily against Israel and the U.S. forces in the region to ignite a new conflict in the middle of a U.S. electoral dispute. While Iranian officials and media were quick to point the finger of accusation against Israel and the U.S.-British-backed Iranian terrorist group Mujahidin-e Khalq (MEK), Iranian President Hassan Rouhani said on Nov. 28 in a televised statement: "The Iranian nation is wiser and smarter than to fall into the trap of the Zionists [Israel]. They are after chaos and sedition. They should understand that we know their plans and they will not achieve their ominous goals." However, the President warned, "All think tanks and all enemies of Iran should know well that the Iranian nation and the country's authorities are more courageous and zealous than to let this criminal act go unanswered. The relevant authorities will respond to this crime at the proper time."

The Russian Ministry of Foreign Affairs issued a statement saying: "We strongly condemn the assassination of Iranian scientist Mohsen Fakhrizadeh. We are seriously worried by the provocative nature of this terrorist attack, which was obviously designed to destabilize the region and exacerbate

its conflict potential. Those who organized the assassination to further their political interests must be held accountable." The statement was concluded by urging "all sides to refrain from moves that could escalate tensions."

The Persian Gulf states of the United Arab Emirates and Bahrain both issued official statements condemning the assassination of Fakhrizadeh. The two countries have recently signed peace agreements brokered by the Trump Administration and are fully normalizing economic and cultural relations with Israel. The U.A.E. Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation issued a statement on Nov. 30 saying that the ministry "has stressed that the state of instability our region is currently going through, and the security challenges it faces, drive us all to work towards averting acts that could lead to escalation and eventually threaten the stability of the entire region." The Ministry said that "emanating from its deep conviction on the need to pursue all means for stability in the region, it condemns the heinous assassination of Mohsen Fakhrizadeh, which could further fuel conflict in the region." It concluded: "Given the current situation in the region, the U.A.E. calls upon all parties to exercise maximum degrees of self-restraint to avoid dragging the region into new levels of instability and threat to peace."

While the Saudi Arabian government did not issue a similar statement, its ambassador to the UN Abdullah Al-Muallimi stated in an interview with Russia Today-Arabi that Saudi Arabia is opposed to the policy of assassinations and that "the loss of a Muslim scientist anywhere is loss of all Muslim nations." He emphasized that Saudi Arabia calls for "avoiding of escalation and spontaneous violent reactions."

The method of using terrorist and military actions, like the assassination of Iranian Revolutionary Guard leader Qassem Soleimani in January 2020, to generate a counter reaction from Iran, and thus start a new string of military operations, is

becoming too obvious for many parties. It has to be replaced by the same diplomacy that led to the signing of the “nuclear deal” (Joint Comprehensive Plan of Action – JCPOA) between Iran and the G5+1 (UNSC 5 permanent states plus Germany) in 2015 that guaranteed that Iran would not be developing nuclear-grade uranium. Iran claims that it never had the intention of developing nuclear weapons. However, the JCPOA was the right insurance policy for the international community. At the same time, Iran’s right to utilize nuclear technology for civilian purposes was protected. The decision by the Trump administration to withdraw from the JCPOA and impose harsh sanctions on Iran, which should be considered a big mistake, reversed that positive trend and risked tearing down the “insurance policy.” Other actors, like the Israeli hardliners and their British and American backers in the military-industrial complex, are thus enabled to trigger a major disaster by provocative acts like this assassination. The rational response by the Iranian leadership is key to preventing such an outcome. [hus]

Verdensordenen efter pandemien: ’Menneskesynet er nøglen’ af Helga Zepp-LaRouche

Den 29. november (EIRNS) – Det følgende er den 28. november blevet oversat fra Helga Zepp-LaRouches ledende artikel, der vil blive bragt den 3. december i det tyske ugemagasin Neue Solidarität.

Selvom de etablerede medier overgår hinanden i at præsentere Joe Biden og hans forventede kabinet med super-krigshøge som den næste amerikanske regering, og præsident Donald Trump som et populistisk monster, der bavler løs om valgsvindler, venter der muligvis de samme medier en slem overraskelse. De edsvorne vidneerklæringer dokumenterer forskellige aspekter af valgsvindler i "sving-staterne", og udgør juridiske beviser. Statslige repræsentanter og senatorer i Pennsylvania har netop meddelt, at de agter at gøre brug af deres forfatningsmæssige ret til selv at udnævne valgmandene til valgkollegiet.

Der er adskillige muligheder for, at der i tide kan fremlægges bevis for elektronisk stemmesvindler via Dominion og Smartmatic-stemmemaskiner, og at dette bevismateriale vil være tilstrækkeligt til at vende valgresultatet. Skulle dette ske, vil verden være på randen af et dømningsbrud, så der bogstavelig talt ikke længere vil være to sten, der hænger sammen, og de fleste af de nuværende antagelser om den politiske virkelighed i den transatlantiske verden vil blive fejlet væk. Formodentlig vil vi i løbet af de næste to uger, der leder frem til Valgkollegiets beslutning om bekræftelse af den næste præsident for USA, se mange aspekter af valgsvindelen blive bragt frem i lyset på trods af forsøg på censur.

I forbindelse med dette spørgsmål bemærkede præsident Putin i sin tale til det nylige årlige møde i Valdai Club, idet han berørte de dybere årsager til den nuværende civilisationskrise, at vi lever i en æra med åbenlyse internationale chok og kriser. Som årsag til denne krise citerede han det paradoks, at menneskeheden på den ene side har nået et højt niveau af teknologisk og socioøkonomisk udvikling, men på den anden side står over for en erosion af moralske værdier og referencepunkter, og følelsen af at dens eksistens ikke længere giver mening, eller at formålet med menneskeheden på denne planet Jorden er gået tabt. Denne krise, fortsatte Putin, kan ikke løses gennem diplomatiske

forhandlinger eller selv en stor international konference, men kræver en komplet revision af vores prioriteter og mål. Og dette må begynde med hvert enkelt individ, forklarede han, ethvert samfund og enhver stat, og først da kan der oprettes en global struktur. Udgangspunktet for en sådan transformation, sagde han, kunne være Covid-pandemien.

Reaktionen på pandemien fører os faktisk til hjertet af problemet. Asiens relative succes og Vestens manglende evne til at bringe Covid-19 under kontrol er så indlysende, at selv almindelige aviser som Neue Zürcher Zeitung eller Die Zeit nu taler om Europas arrogance og stædighed, der forhindrer det i at uddrage lærdom af metoden, der blev brugt i flere asiatiske lande til at udrydde pandemien, snarere end blot at prøve halvhjertet at inddæmme den. Som et resultat af disse to forskellige tilgange har der været et ekstremt lavt niveau af nye infektioner og dødsfald i Kina, Taiwan, Vietnam og Sydkorea, mens pandemien i Europa og USA truer med at nå eksponentielle vækstrater i flere lande og helt overvælde de medicinske kapaciteter. Hvad er forskellen?

Helt fra starten af gjorde præsident Xi Jinping det klart, at den kinesiske regerings absolutte prioritet var at redde hvert eneste liv, og at det især var vigtigt at beskytte de ældre, og derfor dem der er mest udsatte. Efter strenge foranstaltninger, der blev truffet i starten, såsom massetestning, kontaktsporing, isolering og karantæner i Wuhan og Hubei-provinsen, var det muligt at bringe pandemien under kontrol, og derefter ved hvert nye udbrud, såsom i Beijing og Qingdao, at finde og isolere de smittede individer takket være testning og effektiv digital kontaktsporing, og dermed stoppe spredningen af virusset.

I Asien generelt, hvor befolkningerne allerede har haft oplevelsen af at bekæmpe udbrud af SARS- og MERS-vira, var der hverken det irrationelle afslag af at bære ansigtsmasker eller den vestlige mistillid i forhold til at bruge mobiltelefonappen, skønt Vesten bevidst ignorerer den

totalovervågning, der udføres af NSA og GCHQ. I mellemtiden er den økonomiske vækst i Kina tilbage på 4,9% i fjerde kvartal, og folk er vendt tilbage til deres normale sociale liv.

På samme måde prioriterede Rusland bevarelse af liv som en nøgleværdi i landets kultur og åndelige tradition. Under henvisning til de dramatiske demografiske tab, som Rusland led i det 20. århundrede, understregede præsident Putin i Valdai, at det var uomgængeligt at kæmpe for hver enkelt person og for enhver russisk families fremtid. Han understregede også, at et traditionelt, væsentligt træk ved russisk kultur er at prioritere beskyttelsen af menneskeliv mest muligt.

Dette bringer os til kernen i sagen: Den påståede modsætning mellem redning af menneskeliv og "økonomiske interesser" har længe ført til en udhuling af de værdier, der – i det mindste førhen – var forbundet med kristendommen, og som var baseret på menneskelivets hellighed. Årtier før coronavirus, da sundhedssystemer blev privatiserede, var værdierne allerede skiftet over til profit, hvilket er hovedårsagen til, at Europa og USA så katastrofalt blev taget på sengen ved udbruddet af pandemien.

Manglen på masker, beskyttelsesudstyr og intensive sengepladser i starten af pandemien, og den dramatiske mangel på sygeplejepersonale i dag, er resultatet af dette sæt af falske prioriteter. Nye indikationer kommer løbende frem om hvordan den svenske model, som blev så højt rost af nogle, var baseret på at opnå flokimmunitet, hvilket kostede mange ældre på plejehjem livet. I stedet for at modtage dyre behandlinger fik de simpelthen symptombehandling og overladt til at dø. Som SPD's sundhedsekspert, Karl Lauterbach, udtrykte det: "Groft sagt ofres der mange ældre, så caféerne ikke behøver at lukke".

Det er ikke mindre skandaløst, at den forudsigelige mangel på lægebehandling i Schweiz, et af de rigeste lande i verden, har ført til en åben diskussion om prioritering af patienter. I

Italien var skrækbillederne fra Bergamo, hvor kisterne blev stablet i gaderne sidste forår og til sidst skulle transporteres af hæren, åbenbart ikke tilstrækkelige til at sikre, at der blev truffet passende forholdsregler til den helt forudsigelige anden bølge. Som et resultat heraf protesterer læger i Milano nu over, at de beslutninger de er tvunget til at tage både er klinisk og etisk uacceptable.

Den 26. februar afsagde den tyske forfatningsdomstol i Karlsruhe en principiel dom, om at forbuddet fra 2015 mod fagligt assisteret selvmord var en overtrædelse af grundloven (forfatningen). Da retten til en selvbestemt død er garanteret, hævdede domstolen, at folk skal have lov til at gøre brug af tilbud fra tredjeparter til at gøre det. I denne ånd udsendte tv-kanalen ARD den 23. november filmen "Gott" ("Gud") som en interaktiv tv-begivenhed, baseret på et skuespil af Ferdinand von Schirach, der skildrer en sund 78-årig mand, der efter sin kones død ikke længere ønsker at leve og søger et medicinsk assisteret selvmord. I lyset af pandemien og de deraf følgende alvorlige risici for ældre og syge, skal dette forsøg – i form af et iscenesat show for at fjerne de historiske forbehold på grund af det faktum, at nazisterne systematisk udryddede "værdiløse liv"- ses som hidtil uset kynisme og som et propagandastunt. Og det lykkedes: Efter begivenheden sagde 70,8 % af tv-seerne, at de gik ind for retten til selvmord.

Som en påmindelse: I Nürnberg-retssagerne advarede Dr. Leo Alexander, en medicinsk rådgiver for anklagemyndigheden, om den pragmatiske tænkning, der ligger bag dødshjælp, idet han sagde, at den begyndte med et ganske subtilt skift i lægernes holdning til omkostningerne ved behandling af patienter, som derefter hurtigt blev kategoriseret som "uværdige liv." At bevæge sig ud på dette skråplan igen under de samtidige betingelser af en kraftig voksende økonomisk og finansiel krise, kan i et land som Tyskland kun betegnes som historisk hukommelsestab.

Lige nu befinder vi os midt i tektoniske ændringer i den strategiske situation, i en tid hvor det, der i virkeligheden står på spil, er krig eller fred, og hvor først og fremmest den dramatiske udvikling i USA ikke kan forstås, medmindre man betragter den som et udtryk for en eksistentiel kamp mellem det gamle, døende paradigme med en unipolær verden, og et nyt paradigme, der sigter mod at skabe en ny verdensorden, der muliggør den langsigtede overlevelse af den menneskelige art. Som berørt af Putin, må revisionen af de prioriteter og mål for samfundet, der skal blive grundlaget for dette nye paradigme, begynde med et menneskesyn, der betragter menneskelivet som helligt. Hvis man ønsker at skildre dette som en konkurrence mellem værdierne i Kina og Rusland på den ene side og Vestens på den anden, vil vi gøre ret i at genoplive vores kristne, humanistiske tradition, hvis vi skal undgå at tabe konkurrencen i vanære.

**Strategisk fokus er
nødvendigt for at vinde
kampen mod valgsvindel i USA.
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche
den 26. november 2020**

Alt imens bevismaterialet for valgsvindel nu fremlægges i amerikanske retssale – og i modsætning til mediernes løgne er

der massevis af bevismateriale – er det vigtigt, at man holder øje med den strategiske udvikling. Det er klart, at briterne bevæger sig fremad med forventningen om, at Biden bliver præsident, i takt med at de udlægger et perspektiv for inddæmning og konfrontation med både Rusland og Kina, der truer med at føre til krig. Inkluderet i dette perspektiv er den globale håndhævelse af den grønne klimaplan, 'Green New Deal', som en del af deres planlagte "Great Reset" (nulstilling), at placere al økonomisk magt i hænderne på centralbankerne og de bankerotte banker, som de repræsenterer.

Zepp LaRouche mindede seerne om vigtigheden af et topmøde for P5-nationerne, hvilket atter er blevet taget op af præsident Putin, som måden til at overvinde de vanvittige geopolitiske utopier, som næres af det britiske imperium og deres allierede i USA, centreret i netværkerne omkring Bush-Clinton/Obama. Hun sagde, at det vil være vigtigt for præsident Trump at deltage i topmødet. Hun gav også en kraftig advarsel om farerne ved en ny, "moderniseret" fascistisk bevægelse, som kommer fra "retten-til-en-værdig-død", der presses på med, i takt med at COVID-krisen fortsætter, og den dømmiske Ezekiel "dødspanel" Emmanuel bliver bragt ind som en rådgiver for den lige så uhyggelige Biden.

Hun opfordrede seerne til at deltage i Schiller Instituttets online-begivenhed denne lørdag om at stoppe valgsvindlen, såvel som konferencen der bliver afholdt den 12.-13. december – se webstedet Schiller Institute.com for detaljer.

Trump versus Biden: Politiske

forskelle

Den 26. november 2020 (EIR Strategic Alert, Wiesbaden) – I ugerne siden præsidentvalget, har Donald Trump, der forbliver præsident i det mindste indtil 20. januar 2021, taget et par beslutninger, der er direkte i modstrid med den politik, som Joe Biden har lovet at gennemføre. De vedrører spørgsmål af stor international betydning, herunder af økonomisk, militær og strategisk karakter.

Centralbankpolitik:

Den 19. november meddelte finansminister Mnuchin, at statskassen vil tilbagetage en stor del af de 454 milliarder dollars i skatteyderbetalte midler, der blev stillet til rådighed for centralbanken, Federal Reserve, i begyndelsen af marts som en håndsrækning til de finansielle markeder og megabankerne. Og han bad om, at centralbanken afslutter en række af redningsprogrammerne. Talskvinde for Joe Biden, Kate Bedingfield, kaldte dette skridt "dybt uansvarligt", og hævder at det vil fratage små virksomheder den økonomiske hjælp de har brug for. Men den udtalelse er åbenlyst vildledende, idet Wall Street bankerne, der modtog midlerne ikke har lånt det ud til virksomheder og husstande (jf. SAS 43/20), i modsætning til hvad der var stipuleret. Bemærk at præsident Trump er den eneste store verdensleder, der har udfordret magten og "uafhængigheden" af en centralbank, på et tidspunkt hvor de andre store centralbanker rykker for at overtage investerings- og finanspolitik fra regeringer under den såkaldte "Great Reset" og globale 'grønne' aftale (jf. første nyhedsindslag ovenfor).

Klima-forandringer:

En af Trumps første handlinger som præsident var at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen, med dens ødelæggende virkninger den ville have haft på industriproduktionen. Joe Biden har netop udnævnt John Kerry som sin præsidentielle udsending for klimaet, og han vil sidde med i det Nationale Sikkerhedsråd.

Som udenrigsminister for Obama/Biden-præsidentskabet hjalp Kerry med til at forhandle 'Paris-aftalen', og han lover, at Biden vil anvende den på "alle sektorer i den amerikanske økonomi". Han støtter fuldt ud både Green New Deal og World Economic Forums "Great Reset"-svindel.

Afslutning af permanente krige:

Den 17. november bekendtgjorde den nyudnævnte forsvarsminister, Christopher Miller, tilbagetrækning af amerikanske tropper fra både Irak og Afghanistan (jf SAS 47/20), et skridt som hans forgænger, Mark Esper, som Trump fyrede, havde modsat sig. Den mand, som Joe Biden har til hensigt at udnævne til udenrigsminister, Anthony Blinken, foretrækker at sende tropperne tilbage til Afghanistan, og har udtalt at præsident Obamas værste fejl var hans "undladelse af at angribe Syrien fuldstændigt".

Covid19:

Det Hvide Hus meddelte i sidste uge, at 40 millioner vaccinedoser mod Covid-19 skal være tilgængelige senest ved udgangen af året. Distributionsplaner er indsendt af alle relevante myndigheder med henblik på at muliggøre hurtig levering og brug. Men Biden-teamet forbeholder sig nu ret til at ændre disse planer, tilsyneladende for at forhindre Trump i at få kredit for succesen. Desuden meddelte Trump den 20. november adskillige skridt til at sænke priserne på receptpligtig medicin, især for 'Medicare'-modtagere, på trods af protester fra medicinalvirksomhederne.

Rumpolitik:

I 2019 gav præsident Trump NASA målsætningen om at vende tilbage til Månen inden 2024. Joe Biden har antydnet, at han går ind for straks at udsætte denne mission indtil mindst 2028. Med andre ord vil han sandsynligvis følge i Obamas fodspor og grundlæggende suspendere Månen-Mars-missioner.

Billede: Trump & Biden. Credits: Patrick Semansky, AP.

License: CC BY-NC 4.0

International undersøgelseskommission for sandfærdighed i forbindelse med valg

Schiller Instituttet har indkaldt en "International undersøgelseskommission for sandfærdighed i forbindelse med valg", som mødes lørdag den 28. november 2020 fra kl. 18 – 21 (dansk tid). Et panel med fremtrædende internationale jurister vil høre rapporter fra kvalificerede amerikanere forbundet til den igangværende valgproces i USA, hvilken er genstand for stor international opmærksomhed og bekymring. Dette er ikke et partipolitisk problem. Nogle af deltagerne er efter deres egne politiske synspunkter pro-Trump; nogle er anti-Trump. Men hvad der bringer dem sammen er et langt større emne: En bekymring over den universelle betydning af sandfærdighed i forbindelse med valg og behovet for at holde USA på samme høje standard som dens egen forfatning kræver.

Rapporterne vil dække både uregelmæssigheder i denne valgproces samt cyber-funktioner, der vides at eksistere, og som er blevet brugt i fremmede lande i de senere år, og som muligvis er blevet brugt i USA for første gang i 2020. Rapporterne vil blive leveret af blandt andre:

- 1) William Binney, tidligere teknisk direktør i USA's Nationale Sikkerhedsagentur.
- 2) Oberst Richard H. Black (fhv.), erhvervsadvokat og tidligere formand for kriminalretten i det amerikanske forsvarsministerium, Pentagon.

3) Advokater involveret i efterforskningen af stemmesvindler i Michigan, Pennsylvania og andre stater (ubekræftede).

En international kommission af jurister vil høre rapporterne og tage stilling til de fremlagte beviser. Panelet kan også vælge at udpege en referent og efterfølgende udsende en rapport om deres resultater. Paneldeltagerne inkluderer:

1) Marino Elsevfyf (Den dominikanske Republik): advokat; medlem af 1995 Luther King International Tribunal (med Ramsey Clark, Amelia Boynton Robinson og andre).

2) Simón Levy (Mexico): Doktor i retsvidenskab fra National Autonomous University of Mexico (UNAM); tidligere viceminister for turisme i Mexico; post-doktorand i kunstig intelligens, UC Berkeley.

3) David Meiswinkle (USA): Advokat med over 10 års erfaring i sager om stemmesvindler i staten New Jersey; præsident /administrerende direktør for advokatudvalget for undersøgelse af 11. september.

4) Juan Francisco Soto (Argentina): Forfatningsadvokat; juridisk rådgiver for Yacyretá Binational Entity (paraguayansk-argentinsk Yacyretá Dam).

Udvalgte medier vil blive opfordret til at deltage, som afholdes over Zoom med simultantolkning til spansk og andre sprog. Arrangementet streames også live over Schiller Instituttets YouTube-kanal.

Xi Jinping fortæller G20-

topmødet: Lad os i fællesskab bekæmpe COVID-19 og skabe en bedre fremtid

22. november (EIRNS) – Kinas præsident Xi Jinping brugte sin tale ved det 15. G20-ledertopmøde den 21.-22. november til igen at opfordre til internationalt samarbejde for at besejre corona-viruspandemien, som han beskrev som "den mest alvorlige globale pandemi i et århundrede". Han sagde, at "over 1 million mennesker har mistet deres liv. Verdensøkonomien er i recession. Samfund og levebrød er hårdt ramt. Virkningen af COVID-19 er endnu værre end den globale finanskrisen i 2008... Mens vi taler, skaber pandemien stadig kaos over hele verden, og nogle lande står over for truslen om en ny bølge af infektioner. At dæmme op for virusset, stabilisere økonomien og beskytte folks levebrød er stadig en lang og vanskelig rejse for alle lande".

Xi fremsatte nogle specifikke forslag til løsning af aspekter af den globale krise: "Byg for det først en global firewall mod COVID-19. Vi skal først have sygdommen under kontrol på hjemmefronten, og på det grundlag styrke udveksling og samarbejde for at hjælpe lande, der har behov". Han bemærkede, at "flere G20-medlemmer har gjort fremskridt inden for forskning og udvikling og produktion af vacciner", men tilføjede at det er bydende nødvendigt, at nationer også "arbejder på at gøre vacciner til et globalt offentligt tilgængeligt gode og til en overkommelig pris for mennesker over hele verden". Om de bredere økonomiske anliggender sagde han, at "vi bør tilpasse os forandringer og vende krise til mulighed. Vi kan uddybe strukturreformer og kultivere nye vækstfremmere gennem videnskabelig og teknologisk innovation og digital transformation".

Xi konkluderede som følger: "Som et kinesisk digt lyder":

Forbi et forlist skib sejler tusinder videre; for et sygt træ, trives titusinder til foråret. 'Jeg tror, at når COVID-19 er overstået, vil vores verden rejse sig fra pandemien og komme endnu stærkere ud. Lad os i den ånd tage hinanden i hænderne for at videregive et bedre liv for vore folk og opbygge et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden".

Billede: Xi Jinping. Credits: Palácio do Planalto, CC BY 2.0 ,via Wikimedia Commons